HERÄÄ SUOMI

SUOMEN KANSAN JÄRJESTÖN PÄÄ-ÄÄNENKANNATTAJA

Torstaina helmikuun 8. pnä — PÄÄTOIMITTAJA ARVI KALSTA — 2:nen vuosikerta ▪ 1934 No 6

”On olemassa vaarallisempi orjuus kuin valtiollinen, on orjuus, joka pitää kahleissaan hengen, ja se on rahan valta, se, joka panee ranteihin raudat, vaikka sen pitäisi antaa kaikkien jänteitten vapaasti suunnata ponnistuksensa.” P. J. Rösiö; 1988.

”Rahatalous on alistettava valtakunnan kokonaisuuden palvelijaksi.” SKJ; 1933.

”Varjot ovat pitkiä.

Juuri niitä tulee tarkastella.”

”JA KUINKA PALJON HYVÄÄ TAHTOA OLISIKIN PARANTAA PIENVILJELIJÄN ASEMAA, NIIN EI SIINÄ AUTA MIKÄÄN.”

Noin neljännes vuosisata sitten ilmestyi Ruotsissa tunnetun maatalousopettajan ja -kirjailijan sekä pienviljelyksen esitaistelijan **Per Jönson Rösiö'n** uria uurtava, yli 300 sivua laaja teos Revolt. Tämän kirjan, jonka toisesta ruotsalaisesta painoksesta kansanelämänkuvauksistaan kuuluisa meikäläinen kirjailija Kalle Kajander vuonna 1912 mukailemalla suomensi, antaen sille nimen Mullistusta, lienee moni nykyisin keski-iässä oleva henkilö aikoinaan lukenut. Pidettiinhän kyseellistä teosta päivän valoon tultuaan siksi huomattavana, että sitä eräissä oppikouluissa käytettiin lukukirjana ruotsinkielen tunneilla. Silloin kiinnitettiin huomio todennäköisesti vain teoksen kaunokirjalliseen puoleen, sen iskevään sanontaan ja loistavaan tyyliin, eikä sanottavammin välitetty, koska ajat nykyisiin verrattuina olivat kultaiset, sen varsinaisesta sisällöstä. Jos viimemainittu olisi huomioitu, niin kirja olisi miltei varmasti takavarikoitu, sillä *kansallissosialistinen elämänkatsomus ja vallitsevan järjestelmän mädännäisyyden julkituominen,* usein mitä armottomimmalla tavalla ovat punaisina lankoina läpi koko teoksen. Meillä ei ole tarkoituksena ruveta tässä kirjaa lähemmin arvostelemaan, eikä sen sisältöä selostamaan, mutta juuri tänä aikana, jolloin vapaamielisen järjestelmän hedelmät ovat kypsyneinä korjattavissa ja jolloin meidänkin maassamme — Rösiön sanoja käyttääksemme — »kymmenet tuhannet nyyhkyttävät», lienee paikallaan nyt, ja tilaisuuden sattuessa myöhemminkin, julkaista lehdessämme eräitä otteita puheenaolevasta teoksesta.

Kirjansa ensimmäisessä jaksossa, jolle tekijä on antanut nimen: Varjoja, kuvaa Rösiö **nykyistä kaikkivaltiasta pankkihommaa** seuraavalla tavalla:

»Tuossa näet suuren kaupunkitalon. Siellä tapahtuu ihmeellisiä asioita. Laitosta nimitetään: yksityiseksi pankiksi. Se ei ole panttilaitos! Sellainen hellittää saaliinsa takaisin, jos tiukalle ottaa.

Johtaja seisoo parhaillaan erään pöydän ääressä, nojaten kämmenillään siihen, ja katselee kadulle.

Kadulla sattuu astelemaan vanha Jumbo, joka on rikastunut tuberkelikaupalla ja makkaranvalamisella. »Siinä on vankka mies» ajattelee johtaja.

Kulkee ohitse tehtailija Santo. »Hän on kyllä käypä muutamista kymmentuhansista, mutta on liian avulias ja nopsa lainaamaan nimeään.»

»Ahaa, tuolta tulee tuokin! Rehkii kansan suosion ja arvon vuoksi, mutta on kelpaamaton meille — vaarallinen.»

Niin mitataan jokaista kuluneella kultamitalla, arvioidaan kuparissa ja seteleissä — ja huomataan virheet niitten mukaan. Ihmiset asetetaan täällä aina hullunkurisiin arvoasteihin.

Tuhansien kunnon miesten pyrkimykset tukahutetaan täällä, heidät pyörretään takaisin rahan luota, vaikka sen tarkoituksensa mukaisesti oikeastaan pitäisi joutua juuri kunnollisten käsiin. Täällä ei ole vähintäkään tarkkanäköisyyttä oikeaan kansallistaloudelliseen suuntaan. Ja nekin, jotka saavat kultayhtiön kolikoita käytettäväkseen, nekin kuristetaan: Otetaan kahdeksan ja annetaan neljä.

Kamreeri istuu ylinnä suuressa salissa, johtaja on sisemmässä huoneessa, kätkettynä, salaperäisenä niinkuin Delphoin oraakeli, peljättynä kuin jumala. Molemmat istuvat he happaman ja ylpeän näköisinä, lyhytsanaisina, äkäisinä, usein äreinä puheessaan. He tarttuvat vekselilappuun niinkuin olisi kysymyksessä kaikkien syntien anteeksi antaminen, ja he vilkaisevat niihin sekä lainan hakijaan rajattomalla ja purevalla säälillä.»

(Jatk. siv. 3)

SKJ Suurkokous

Heimolassa 19. 2. 33. klo 20.

Puhuvat: **Kalsta,** Säde, Vakkuri

Esitelmä- ja kokouspäivät

Turussa

Sunnuntaina t.k. 18 p:nä
Maanantaina „ 19 „
Tiistaina „ 20 „

Puhuvat: Kari, v. Alftan, Falck.

Mihin tähtäävät sosialidemokraattiset pomot korulauseillaan?

TUULENPIEKSÄMISELLÄ EI PARANNETA TYÖKANSAN ASEMAA.

Minkätähden ei uskalleta puhua pääasiasta?

Ken mahdollisesti vielä on ollut huomaamatta, että puoluepomoille on ainoana päämääränään valta-asemansa säilyttäminen, eikä suinkaan edustamansa joukkojen aseman parantaminen, hän huomaa tämän riittävän selvästi sos. dem.-tirehtöörien Vaasan juhlissa pidetyistä puheista.

Kaikissa noissa puheissa ilmenee rivien välistä johtavana aatteena vain **pelko** — suurtuloisten henkilöitten pelko tulolähteittensä menettämisestä tai heikkenemisestä. »Kannattakaa juuri vain **sitä** kansanvaltaa, jota **me,** teidän pomonne edustamme!» — »Kenenkään muuhun kuin vain juuri **meihin** ei ole luottamista, kaikki muut tahtovat vain tulla diktaattoreiksi ja sortaa työväkeä — sentähden elättäkää juuri vain meitä, teidän profeettojanne! — siinä kaikkien näiden puheiden surullinen pohjasävy! Ei pienintäkään viittausta siitä, **millä keinoilla** voitaisiin **luoda** tyäväelle parempi toimeentulo — paitsi ehdotusta vaatia veronmaksajilta enemmän — siis Suomen köyhältä kansalta.

Ja ennenkaikkea: Ei sanaakaan taistelusta rahavallan väärintäytöksiä vastaan! Sos-pomot — suurkapitalistit tietevät kyllä työläisten kurjuuden alkusyyn olevan juuri rahavallan väärinkäytöksissä. Mutta koska he itse ovat rahavallan palveluksessa ja hyötyvät siitä työväen kustunnuksella, niin he yrittävät johtaa työväen huomion siitä pois. Jotta työväki edelleen jäisi alituisesti nöyrästi kärsimään kurjuutta rahavallan jo totentetun diktatuurin riistouhreina, yrittävät he heitä peloittaa muka suunnitellulla »fascistisella» diktatuurilla. Silloin näet työväki kiltisti yhä edelleen luulee tarvitsevansa sos pomoja puolustajina tuota uutta »diktatuurivaaraa» vastaan.

Ja kuiten kin jokainen, joka vähänkin tuntee tämän kansan luonnetta, tietää, ettei se milloinkaan tule sietämään mitään diktatuuria — ja että se ennenpitkää tulee murtamaan rahavallankin diktatuurin — kaikista silmänkääntämistempuista huolimatta.

Vain huvin vuoksi kannattaa luoda silmäys muutamiin sospomojen tuulenpieksämis-lauseisiin:

Tov. Lastu:

»Ei pidä paikkaansa väite, että omistava luokka yksin on oikeutettu sanomaan itseänsä isänmaalliseksi ja että joka

(Jatk. siv. 3.)

SKJ-Kokouksia ja Vartijakurssit

Pohjanmaalla eri paikoin 3.2—17.2.34.

Pitävät vartijat Oljemark, Jansson Kull y.m.

Poliittisen kiihoituksen vastustaminen.

Eduskunnan täysistunnossa on vilkkaasti pohdittu hallituksen lakiehdotusta poliittisen kiihoituksen estämiseksi. Keskustelu näytti, kuinka kaukana puolueisiin pohjautuva eduskuntalaitos on yksimielisyydestä, sen omaa arvovaltaa koskevassa kysymyksessäkin.

IKL väittää lakiehdotuksen suuntautuvan nimenomaan itseänsä vastaan. Me emme tiedä, onko se suunnattu meitä vastaan. Käsittelemme siis asiaa tässä vain periaatteelliselta näkökulmalta.

Olemme sitä mieltä, että nykyinen yhteiskuntajärjestelmä kaipaa uudistuksia. Sen todistavat m.m. maailmansota, ja Venäjän vallankumous, sekä Italian, Saksan, Espanjan, Yhdysvaltojen y.m. maiden tapahtumat. Sen todistaa myöskin kaikkien maiden puseromies-järjestöjen olemassaolo ja kasvu. Sen todistavat myöskin Ranskan Stavisky-juttu, Viron Törvand-juttu y.m. samankaltaiset jutut monessa maassa.

Meillä Pohjolassa ei voida ajatellakaan yhteiskuntajärjestyksen menestyksellistä ja pysyväistä uudistamista muulla tavalla kuin kansamme laajojen kerrosten tahdosta ja myötävaikutuksella. Mutta tämä edellyttää, että valistustyötä sallitaan **vapaasti** harjoittaa. Mikään ei ole enemmän omiaan pakoittamaan uudistustyötä salajuonittelun teille, kuin valistustyön vainoaminen.

Tietenkin on valistustyölle ja sen harjoittamiselle asetettava erinäisiä vaatimuksia. On vaadittava sen harjoittajilta, että he pyrkisivät päämääriensä toteuttamiseen laillista tietä. Uusi **laillinen** yhteiskuntajärjestys ei voi syntyä muulla tavalla, kuin nykyisten **laillisten** valtiollisten elimien päätöksen kautta. Valis-

(Jatk. siv. 3)

SKJ-kokouksia

joka ilta klo 19 (sunnuntaisin klo 16.)

V:s linja 14 (Kallio)

SKJ - kokouksia Porvoossa

torstaina t.k. 22 p:nä

Puhuvat; **Kalsta, Rauanheimo, Saarto, v. Alfthan, Falck.**

SKJ-kokous

SIPOOSSA

(ruotsinkielinen)

maanantaina t.k. 11 p:nä.

Puhuvat v. Alfthan, Falck.

SKJ - Suurkokous Valkoisessa salissa

(Ruotsinkielinen)

keskiviikkona t. k. 21 p:nä klo 20

Puseromiehen silmänisku.

»Jotain mätää on Tanskan valtakunnassa.» Niin kai Hamlet lienee sanonut, ja hän oli viisas nuorukainen. Muuten minä yhdyn täydellisesti hänen lausuntoonsa, ainoastaan tahtoisin jonkunverran laajentaa nuo maantieteelliset rajat Tanskan ulkopuolellekin!

Ja jos isketään pari silmäystä sinne Tanskaan päin, niin silmämme tietenkin pysähtyvät sen maan »suureen valtiomieheen» —, herra Stauningiin, — joka on yksi niistä »koristekappaleista», joita löydetään kaikkien maiden marxilaispuolueista, — yhtä runsaasta kuin täitä ryssän paidasta. Stauning on todella ansiokkain mies hoitamaan sitä perintöä, jonka kuninkaallinen tanskalainen hovijuutalainen Grückstadt jätti, senjälkeen kun tämä oli vienyt kuninkaallisen perheen ja koko Tanskan kansan talousasiat perikatoon. Ja Stauning onkin onnistunut hyvin kansainvälisten voimien kätyrinä siellä **»kuninkaan kylässä»** Salmen rannalla. »Pitkä Kristian», joka luulee istuvansa Waldemar Seir'in valtaistuimella, on jo niin pitkälle kesytetty, että hän äskettäin teki virallisen visitin Kööpenhaminan jutku-synagogassa, missä hän julisti nuo vaatetushyenat »maansa parhaimmiksi kansalaisiksi». Kyllä todella Tanskan valtakunnassa on jotain mätää, kun maan ensimmäinen kansalainen, (siis kuningas» rohkenee herjata omaa kansaa tuolla tavalla. Kunniaa Stauningille, hän on tehnyt suuren palveluksen maailmanrauhanunelmalle, sillä onhan hän melkein kokonaan poistanut Tanskan sotalaivaston ja armeijan. Ja niin ehjää työtä onkin tehnyt, että armeijan soittokunnatkin ajettiin pellolle, sillä nehän olisivat torvillaan voineet pusiltaa koko maailmanrauhan pelikorttihaltaa koko maailmanrauhan pelikorttirakennuksen yhdeksi läjäksi. Komealta vain näyttää kun vahtiparaati Köpenhaminassa tallaa, — gramofoonimusiikki etunenässä. Se vaikuttaa jonkunverran samalta kuin Israelin lapset matkallaan Egyptistä, mutta ei se paljon Waldemar Seiriä muistuta. Todellisesti, ei!

Mutta Stauning on muutenkin näyttänyt olevansa pätevä johtamaan kansan kohtaloa. Oikeana »kansan miehenä» hän mielellään oleskelee sen keskuudessa, — *ja varsinkin ravintoloissa ja yökapakoissa* kauniitten ja »yhteishyvää» harrastelevien — daamien seurassa. Sillä tavoin hän muun muassa kansainliiton konferenssin aikana laajensi Tanskan »suhteet» ulkomaihin Genevessä. Ja eihän se mitään vaikuta, että tuo kansainvälinen veljeily (tai paremmin sanottu »sisartelu») on tapahtunut *viinan merkeissä,* — ei. Selvä on, että herra pääministeri ei ole käyttänyt »Karhua», vaan niin kuin työtätekevien edustajalle kuuluu, jalompia juomia. Genevessä sanomalehdet tiesivät kertoa, että tämä »suuri valtiomies» olisi ottanut niin paljon Benedictinerlikööriä, että ei enään nähnyt muuta kuin Mikki-hiiriä ja Felix-kissoja. Ja Köpenhaminassakin Stauningin »saunamatkat» ovat mainehikkaat.

Toisin sanoen, tämä Tanskan suurproleetti täyttää mainiosti sen ketjun punapomoja, johon meidän Tannerit, Räisäset, Ryömät ja muut kuuluvat. Ja kun Tanskassa kansa — hakaristilipun alla — nousi taistelemaan tuota Hamletin ennustamaa mätäpaisetta vastaan, niin rauhanprofeetta Stauning lausui: *»Ne, jotka yrittävät hyökätä hallitusta vastaan, tulevat näkemään ruumiita.»* Ja siihen kysyi Tanskan kansallissosialistien johtaja, ratsumestari Lembcke, sanomalehdessään »Angreb» (N:o 5, v.k. 31 p:ltä): *mitä herra pääministeri oikeastaan tarkoittaa? Ruumiita on monenlaisia, ja pääministerin omat kokemukset edellyttävät, että hän lausunnossaan viittaa itseensä, — monta kertaa ollessaan »ruumiina» viinan vaikutuksesta!*

Jotain mätää on Tanskan valtakunnassa! Ja meilläkin! Ja muualla maailmassa! Mutta viisi siitä, vielähän työn orjat laahaavat markkoja, kruunuja ja frangeja kokoon punapomoille, — niin että nämät voivat tyydyttää janonsa Benedictinissä ja samppanjassa, loikoillen loistoautoissa ja leputtaa raskaita (mutta tyhjiä) päitänsä oman osakekaton alla.

Ploiskis, sinä työn orja!

VIIKON UUTISIA

Ylläolevalla otsikolla tulee »Herää Suomi» joka numerossaan julkaisemaan lyhyen yhteenvedon viikon tärkeimmistä tapahtumista kotimaassa ja ulkomailla. Leikkaamalla ja säilyttämällä ne, voi lukija vuoden loppuun mennessä muodostaa itselleen hyvän hakemiston, joka antaa hänelle suppean yleiskuvan yleisten asioiden kulusta koko vuoden aikana.

1. 2. Eduskunnan 1. puhemieheksi valittiin Kallio, toiseksi Hakkila, kolmanneksi v. Born.

*

1. 2. Helsingin Osakepankin vuosikokous on hyväksynyt »reippaan, rohkean, ja viisaan »leikkauksen» — ja myöskin 7 % osingon jakamisen 50 % tappiolle.

*

2. 2. Helsingin kauppakamari on huomannut ja valtioneuvostolle tiedoittanut, että tullitilastomme olisi rakennettava uusille periaatteille, jotka ottavat huomioon ei ainoastaan tuontitavarain myyntimaita, mutta myöskin niiden alkuperämaita. — (Eikö siis enään olisi laskettava Hampurin kautta ostettua kahvia Saksan tuontienemmyyteen kuuluvaksi?)

*

2. 2. Hufvudstadsbladet tiedoittaa: »Valtuutettumme Berlinissä neuvottelevat ahkerasti, mutta tietoja tuloksista ei toistaiseksi anneta.» — Hauskaa kuulla!

*

3. 2. Pohjoismaiden Yhdyspankin voitto oli viime vuodelta 41,0 milj. (sitä edellisenä vuotena 42,1 milj.).

3. 2. Helsingin Työväentalon Ravintola Oy. hakee anniskeluoikeuksia erinäisille ravintoloilleen ja kahviloilleen — viimemainituillekin, vaikka Valtion Alkoholi Oy:llä ei ole tapana myöntää anniskelulupia kahviloille. Poliisilaitos ehdottaa H.T.R. Oy:n ravintoloille annettavaksi B-oikeudet, mutta kaupunginhallitus ehdottaa täydelliset A-oikeudet. — Eivätkö sos.-demoonit aikoinaan olleet kovia kieltolain kannattajia?

*

3. 2. Maassamme on nyt 121,020 radiokuuntelulupaa.

*

4. 2. Valtion »lentävä poliisi» toimii hyvin tarmokkaasti ja tuloksellisesti.

*

6. 2. Suomen Pankin valuuttavarasto on nyt noussut yli 1,000,000,000 markan arvoiseksi.

*

6. 2. Ensi perjantaina (siis huomenna 9. 2.), täsmälleen kello 20 alkaa Helsingissä Sibelius-konsertti, joka amerikkalaisten ja eurooppalaisten yleisradioase-

MAATALOUDEN liittäminen elimelliseen talouselämään.

Maanviljelijät muodostavat kiinteän yhteisen elineturyhmän, maanviljelyssäädyn. Ei missään talousryhmässä ole elinedut, maailmankatsomukset, ajattelutapa, työn muodot ja riippuvaisuus luonnon laeista niin yhtäläisiä kuin maataviljelevällä luokalla. Tästä todellisesta luonnonalaisuudesta johtuen tulisi kai voida vetää sellainen johtopäätös, että koko maataviljelevän luokan on muodostettava yksi elimellinen kokonaisuus, voidakseen taistelussaan oman ryhmänsä hyvinvoinnin puolesta esiintyä kaikella mahdollisella voimalla ja asiallisuudella.

Kuten kaikkialla vapaan kilpailun aikakaudella, niin on meilläkin maanviljelysryhmä sisäisesti hajanainen ja asialliseen etujensa valvomiseen voimaton. Vaikka millä mitalla on liittoja ja yhdistyksiä edistämässä talonpoikien toimintaa. Ne taistelevat ja kilpailevat keskenään tai ainakin tekevät kahdenkertaisesti työt, jotka lopuksi täytyy maksaa maanviljelijöiden hiellä.

Maanviljelijöiden kesken ei todellisuudessa ole mitään vastakohtia, mutta nuo monenmoiset liitot ja yhdistykset ovat omiaan niitä synnyttämään, voidakseen kukin parhaiten korostaa oman olemassaolonsa välttämättömyyttä. Tästä olotilasta saa maanviljelyssäätymme vuosi vuodelta yhä enemmän kärsiä. Silloin ei ajatella maanviljelystaloutta kokonaisuutena kansan talouselämän jäsenyydessä, vaan taistellaan omista eduista, tuotantosuunnista j.n.e. Onko silloin ihmettelemistä, jos moni maanviljelijä on sortunut tuon valistuspommituksen tehosta ja parhaassa uskossa seurannut neuvoja, jotka monasti ovat näyttäytyneet olleen täysin hänen etujensa vastaisia.

Heräävän Suomen on tässäkin löydettävä käänne parempaan suuntaan. Päämaali ohjelmamme valossa on tälläkin alalla löydettävä oikea tie uudelle luovalle työlle lukemattomien omaetuisten yhdistysten ja liittojen pauloista. On luotava yhtenäinen elimellinen maanviljelyssääty koko Suomen maataviljelevän väestön tueksi. SKJ:n on siinäkin luotava pohja koko maanviljelyssäädyn uudelleen rakentamiseksi. Eri suuntiin harrastavat ja työskentelevät liitot ja yhdistykset ovat korvattavat yhtenäisellä, kokonaisuuden etua joustavammin palvelevalla toimintamuodolla, mikä pystyy luomaan paremmat edellytykset maanviljelyssäädyn etujen vaalimiselle, että se voi jatkuvasti ohjata ja kehittää maanviljelystalouden palveluksen menestykselliseksi kansamme kokonaisuudelle.

Kolme tekijää tulevat takaamaan maanviljelystalouden joustavan kehityksen.

Ensiksi itsehallinnollisen maanviljelyssäädyn johto ja edustus valtakunnan talouselämän johdossa. Toiseksi maakunnittain talonpoikien julkisoikeudellinen ammattiedustus maanviljelyskamareina, joiden alaisina maakunnan maataviljelevä väestö on jaettu piireihin ja alueisiin. Kolmanneksi maanviljelijöiden keskeinen osuuskunnallinen toiminta.

Voimakas järjestelytoiminta on siis vähitellen toteutettava voidaksemme poistaa liberalistis-marksilais-parlamenttarismin virheet ja heikkoudet. Sen kautta voidaan päästä yksinkertaisempaan ja säästeliäämpään toimintaan maanviljelystalouden ohjaamisessa, edellyttäen, että uutta toimintaa johtaa uudet, kokonaisuutta palvelevat elämän suuret näkemykset. Muutoin ei voida toimeentulonsa puolesta ankarasti taistelevaa talonpoikaisluokkaa, koko kansamme elämän ja uuden veren lähdettä nostaa sille kuuluvalle paikalle kansamme talouselämän jäsenyydessä.

Mikä tulisi sitten noiden kolmen tekijän tehtävä käytännössä olemaan? Sen sijasta, että nyt monet liitot, yhdistykset, seurat y.m. muodot työskentelevät sekaisin ja kilvoitellen keskenään, tulee sen talouspoliittisen toiminnan suorittamaan yksi elin. Tulevaisuudessa jääpi maanviljelyssäädyn ja sen alaisten maanviljelyskamarien tehtäväksi kehittää koko säätyrakennelmaa, sen kulttuuri- ja ammattipoliittisia kysymyksiä. Kolmannen tekijän keskeisen osuustoiminnan tehtävät tulevat ajan mukana tarkemmin määriteltäviksi. Sen kautta täytyy maanviljelystuotolle luoda taatut ja jatkuvat hintamarkkinat. Ennen kaikkea tulee kysymykseen tuotteiden tarjonnan järjestely, tarkoituksena halventaa vaihdannan tietä tuottajalta kuluttajalle, elvyttää ja halventaa luotto, tyrehdyttää keinottelu, joka voisi horjutaa hintamarkkinoita.

Maanviljelyskamarin julkis-oikeudellisessa edustuksessa ei saa sortua virkakuntaiseen jäykkyyteen, vaan käytännön sopivien muotojen on aina päästävä palvelemaan ja avustamaan talonpoikaa ulkona työssään, hänen elämänsä taistelukentällä. Piirien ja alueiden muodostamisen kautta pyritään parantamaan kiinteä yhteys jokaisen maanviljelijän käytännöllisen elämän ja toiminnan kanssa.

Kaikki nämä reformit, joihin tässä voidaan vaan viittailla, aletaan vähitellen kehittää sitä mukaa, mikäli SKJ:n päämaaliaatteiden läpitunkemina liittyy maanviljelystalouselämän alalta sopivia voimia tuota työtä kehittämään ja toteuttamaan. Mitä yhtenäisempänä Suomen talonpoika tulee näiden uusien aatteiden puolesta taistelemaan, sitä pikemmin ja asiallisemmin hän voidaan saattaa maanviljelyssäätyämme palvelemaan ja koko kansamme menestystä luomaan.

KANSALLISEN KULTTUURIMME KUVASTIN.

Todellista isänmaallisuutta kehitämme muistamalla esi-isiemme kulttuuria rakentavaa työtä ja sen tuloksia. — Kuluvan vuoden aikana tulee "Herää Suomi" joka numerossaan ylläolevalla otsikolla julkaisemaan sanottuun päämäärään tähtääviä kirjoituksia. Kehoitamme kansallista kulttuuriamme harrastavia henkilöitä, jotka voivat asettaa käytettäväksemme tarkoitusta varten sopivaa, todellisesti arvokasta historian, uskonnon, tieteen, taiteen, tekniikan, perintätapojen ym. aloilta, ottamaan yhteyttä toimitukseemme.

Olemme lainanneet seuraavan kappaleen Aarno Karimon teoksesta "Kumpujen yöstä".

ARVID HORN

Kaarle XII jälkeen istui Ruotsi-Suomen valtaistuimella heikko herra, Fredrik I, entinen Hessenin prinssi. Arvid Horn johti hallitusta tosiasiallisena hallitsijana. Hänen tehtäväkseen jäi valtakunnan pelastaminen perikadosta tänä niinsanottuna "Vapauden aikana", jolloin säädyillä oli kaikki valta. Hillittömät puolueriidat raivosivat, puolueiden edut, — Ranskan tukemien "hattujen" ja Venäjään nojautuvien "myssyjen" — ja sikäli yksityistenkin puoluepukarien edut asetettiin yhteisen hyvän yläpuolelle. Lahjustenotto sai hirvittävän laajuuden sekä ulkomaita koskevissa että sisäisissäkin kysymyksissä. Valtiopäivämiehet myivät vakaumuksensa rahasta ja muista eduista. Elinkeinoelämä oli yhä sidottu jo 1500-luvulla alkaneen merkantilismiksi sanotun järjestelmän puitteisiin, joka yksipuolisesti suosi muutamia suurempia kaupunkeja, tukahdutti vapaan kilpailun, pyrki kasaamaan pääomat harvoihin käsiin ja asetti ulkomaankaupalle jyrkkiä rajoituksia. — Näinä vuosikymmeninä tekivät suomalaiset valtiopäivämiehet lukuisia anomuksia suomen kielen aseman parantamiseksi. Ruotsi näyttää alkaneen Suomen johdonmukaisen ruotsalaistamisen. Ja näinä aikoina varmaankin Ison vihan vuosina herännyt epäilys, ettei voimaton Ruotsi ajanpitkään kykenisi pitämään Suomea yhteydessään, alkoi syöpyä monen suomalaisen mieleen.

*

Valtiopäivien eräs istunto v. 1738 Tukholmassa päättyi. Valtiopäivämiehet lähtivät saleistaan, jalosukuinen ritaristo ja aatelisto omastaan, muut säädyt, kunnianarvoisat papit, hyvin arvoisat porvarit ja arvoisat talonpojat omistaan, varsin sekavin mielialoin. Monet olivat riemuissaan, monilla oli otsalla huolen ryppy, aiheuttajanaan ajatus valtakunnan tulevaisuudesta. Mutta hyvin moni niin jalosukuisista, kunnianarvoisista, hyvin arvoisista kuin arvoisistakin jätti valtakunnan tulevaisuuden syrjään ja ajatteli vain sitä seikkaa, miten koura olisi nyt ojennettava, jotta valtiopäivämiehen luottamustehtävä edelleenkin hyvin kannattaisi. Olisiko kuunneltava Venäjän, Ranskan vai Englannin asiamiesten kuiskauksia? Ehkäpä olisi edullisinta tehdä kuten ennenkin ja äänestää sen pyyteiden puolesta, joka laskee ojennettuun kouraan enimmän kilisevää kultaa.

Valtiopäivämiesten mukana levisi tämän päivän istunnon suuri uutinen pian kaupungillekin, herättäen kaikkialla yleistä huomiota ja vilkasta keskustelua. Ja suuripa uutinen olikin: vanha kreivi Arvid Horn, kansliapresidentti yli kahdenkymmenen vuoden aikana, niin, valta kunnan tosiasiallinen kuningas, oli pyytänyt ja tänään saanut kaikista toimistaan eron.

Joukko suomalaisia eri säätyjen valtiopäivämiehiä poikkesi ravintola Kolmeen Kruunuun juomaan haarikan olutta ja pohtimaan asiaa.

Olutkaan ei oikein ottanut irroittaakseen kielenkantoja. Valtiopäivämiehet jurottivat pöytänsä ääressä, niin myssyt kuin hatutkin. Puolueraja ei ollut suomalaisilla yhtä jyrkkä kuin ruotsalaisilla, vaan salli hatun istahtaa myssyn seuraan, jopa ystävällisesti keskustellakin, ainakin ennen tavanmukaista riitautumista. Monet oman maan asiat yhdistivät.

— Kunnialla ukko Horn leiviskänsä hoiti, kunnialla kaatui, virkkoi vihdoin raahelainen myssyporvari. — Sarvi ei enää puske eikä töytäise.

— Ei enää, vahvisti joukkoon sattunut varsinaissuomalainen aatelinen majuri. — Hatuksi minut tiedätte, mutta aina olen kernaasti myöntänyt kunnian sille, jolle se kuuluu. Ja sanottiinhan se julki puolueemme johtajienkin taholta.

— Hautajaisissa, jos niin sopii sanoa, puhutaan aina kauniisti vainajasta, sanoi keskisuomalainen pappi. — Sanat eivät maksa paljoa.

— No, no, veli kirkkoherra, älä puhu katkerasti. Ajatus oli vilpitön, ainakin meillä suomalaisilla. Sanoit äsken, hyvin arvoisa, ettei sarvi enää puske eikä töytäise. Minun mielestäni ukko Horn teki sitä aniharvoin ennenkään. Hänhän pyrki aina sovittelemaan vastakkaisia mielipiteitä, viisaasti ja taitavasti hän sen teki ja siten hän hallitsi.

— Jalosukuinen veli majuri puhuu oikein, myönsi hämäläinen rovasti. — Ukkohan toi valtakuntaan sellaisen parlamentaarisen tavan vai miksi sitä nyt englantilaisittain sanotaan, sellaisen näet, että hallituksen pitäisi nauttia valtiopäiväin luottamusta. Parisenkin kertaa hän pyysi eroa, kun arveli, etteivät säädyt tarpeeksi kannattaisi hänen toimiaan. Minusta asia on hyvä. Sitenhän kansa oikeastaan on päässyt mukaan hallitsemaan itseään.

— Niin, jospa se vain osaisi hallita itseään, myhähti majuri. — En usko. Jos syvintä totuutta puhumme, niin emmehän mekään, näillekin valtiopäiville kokoontuneet, niin itseoikeutetut kuin valitutkin, ole pystyneet hallitsemaan itseämme, saatikka muita, ja kuitenkin me olemme olevinamme valiojoukkoa, valtakunnan kermaa. Ukko Hornin vahva käsi on hallinnut ja me olemme riidelleet ja rähisseet ja punoneet juonia melkeinpä joka asiassa. Ja turhahan on kieltää sitäkään, että hyvin monet meistä ovat myyneet vakaumuksensa rahasta aivankuin kaupustelijat rääsynsä torilla — hyi saakeli sentään! Mihin on miehistä hävinnyt entinen kunnia ja rehellisyys, kysyn? Ylhäällä sitä ei enää ole annettu esimerkki sen hävittää pian alhaaltakin, mikäli sitä on enää sielläkään. Vai mitä sanoo pöytänaapurini, arvoisa pohjalainen talonpoika?

— Kyllä sitä vielä on tulevien aikojen siemeneksi, mutta jos näin jatkuu, saattaa se hävitä olemattomiin.

— Veli majuri näkee asiat kovin synkkinä, vastusteli rovasti. — Meillä ne ovat kuten kaikkialla muuallakin maailmassa, eivät pahemmin, eivät paremmin Kyllä tämä alennuksen aika menee ohi ja jättää hyviäkin opetuksia jälkeensä.

— Toivokaamme, pyhä veli, toivokaamme. Herra varjelkoon meitä Puolan kohtalosta. Kaiken surkeuden keskellä on ukko Horn osannut ohjata valtakuntaa ja nostaa sitä jopa melkoiseen hyvinvointiinkin, mutta missä on se vahva käsi, joka tarttuu peräsimeen hänen jälkeensä? Hänen majesteettinsa kuningas — hm — tarvitsee avukseen lujan käden. Samoin me kaikki. Missä se on, kysyn?

— Tässä, virkkoi pöydän ääreen saapunut uusmaalainen, korkea-aatelista sukuaan valtiopäivillä edustava luutnantti. — Tässä on käsi — päivää — mutta mistä on kysymys?

— Karhunkäpälästä on kysymys — päivää — eikä sinun siloisesta tassustasi. Paina puuta.

— Nyt näytämme ryssälle, mitä hänen rauhaansa sopii, mahtaili luutnantti istumaan päästyään. — On heti vaadittava, ettei ryssä saa pistää näppiään valtakunnan asioihin. Ja takaisin sen on annettava Uudenkaupungin rauhassa menettämämme maa Rajajokeen saakka. Ellei sana auta, niin — sota. Nyt ukko Horn ei ole enää puskemassa sarvellaan vastaan.

Luutnantin sanoja seurasi tuokion äänettömyys. Karjalainen, rajan ääressä asuva talonpoika katsoi puhujaa pitkään, porvoolainen kauppias näytti huolestuneelta ja majuri pudisteli päätään. Mietittyään hän lausui:

— Luulenpa, poikaseni, sinun olevan sikäli oikeassa, että sota tästä tulee ennemmin tai myöhemmin. Niin sotilas kuin olenkin, niin — murheella ajattelen tulevaa päivää. Pauhaavin rummuin ja mahtavin sanoin se sota aletaan ja takaisin tullaan häntä koipien välissä. Saatan näin puhua, koska tunnen sotalaitoksemme surkeuden. Ja turha on sanojaan varoa, sillä Venäjän lähettiläällä on siitä asiasta vielä tarkemmat tiedot kuin minulla — hänellä on, kuten hyvin tiedätte, pieniä ja suuria kätyreitä täällä kaikkialla, jopa yleisesti puhutaan erään korkean valtioneuvoksenkin ja salaisen valiokunnan jäsenen juoksuttavan hänelle kaikki saamansa tiedot — palkkio on tietenkin korkea. Pahoin pelkään, pahoja aavistelen —. Eikä ole miestä, kaikkia muita päätään pitempää, joka taitaisi johtaa asioita ja aikanaan lyödä nyrkin pöytään.

— Horn, kokenut sotilas, armeijoja johtanut kenraali, monissa kuumissa taisteluissa karaistu, sotataidon tuntijaksi ja syntyperäiseksi päälliköksi tunnustettu, varoi myöskin sotaa kuin ruttoa koko hallituksensa ajan. Hän ei katsonut valtakunnan voimien sihen riittävän eikä tuuditellut itseään ja muita turhiin voitontoiveisiin, puheli rovasti.

— Ukko Horn ei ollut ainoastaan Kaarle-kuninkaan parhaita sotapäälliköitä, vaan hän oli ja on koko valtakunnan viisain mies, ärähti majuri ja pamautti nyrkin pöytään luutnantin eteen, joka yritti ryhtyä vastaväitteisiin. Rovasti jatkoi puhetta:

— Toivottavasti herra luutnantin ja ritarin luja usko asiaan perustuu kokemukseen ja viisaaseen harkintaan — hm —, mutta nuoret unohtavat helposti tappiot ja muistavat vain voitot. Meissä, jotka muistamme tapahtumat tarkemmin meissä on — no, sanokaamme vaikka siten, että meissä on melkoisesti liestynyt usko Ruotsin voimiin. Monissa on herännyt sellainenkin ajatus ja aavistelu ja hiljainen kysely, että: onko Suomen aina oltava kytkettynä Ruotsiin —.

— Ohoh! kivahti luutnantti. — Vai separatismia — sooh! Ei ikinä!

— Ole vaiti, poika, vastasi majuri. — Jos asioita ei osata paremmin hoitaa, ei Suomen irtaantuminen Ruotsista ole niinkään etäinen asia. Moni jo ajattelee ja sanookin näin.

— Jättäkäämme tämä kysymys, ehätti rovasti väliin. — Kreivi Hornistahan oli puhe. Kun ajattelen hänen elämänkaartaan, niin se näyttää minusta yhä korkeammalta ja kauniimmalta. Hänen johtaessaan maamarsalkkana monen monia

(Jatk. siv. 3.)

MAATALOUS talouselämämme perusta.

Meidän maamme on maatalousmaa, se on luonnostaan sitä, sillä sen viljelyskelpoinen pinta-ala asukkaihin nähden on huomattavan suuri ja sen mukaisesti nytkin suurin osa maamme asukkaista saa elatuksensa maataloudesta.

Kuten tässä lehdessä on aikaisemmin jo kirjoitettu, on maamme asukkaista 59.6 % maatalousväestöä ja jos otetaan huomioon varsinaisissa ammateissa toimiva väestö, jolloin pääomalla ja koroillaan eläjät, eläkkeellä olevat, vangit, hoidokit y.m.s. jätetään pois, niin voidaan sanoa, että maatalousväestöä meillä on 68 %.

Meidän maamme pinta-ala on 34 ½ miljoonaa ha ja siitä on nyt peltoa 2.2 miljoonaa ha eli vain 6 ½ % viljeltyä. Meillä on soita 10 miljoonaa ha ja niistä mutasoita ⅓ ja myöskin metsän kasvussa on paljon sellaisia maita, joita voitaisiin tarvittaessa viljellä. Näin ollen meillä on suunnattomat mahdollisuudet vielä lisätä maamme viljeltyä alaa. Käyttämätöntä viljelyskelpoista maata maassamme on pätevien ammattimiesten laskelmien mukaan vielä ainakin 2 ½ miljoonaa ha. Asukkaita tämä maa pystyy, jos kunnollisesti viljellään nyt jo viljellyt alueet ja kaikki viljelyskelpoiset maat järkiperäisesti viljellään, elättämään monin kerroin sen väkiluvun, mikä meillä nyt on. Ja kuitenkin meillä nyt suuri osa kansastamme on työttömänä ja kärsii nälkää ja puutetta, vieläpä huomattava osa, monet tuhannet maanviljelijät ovat saaneet jättää ammattinsa ja lisänneet työttömien ennestäänkin suurta joukkoa.

Nämä luvut jo sellaisenaan antavat selvän kuvan, millä tavalla meillä on mahdollisuus saada taloustilanteeseemme parannus aikaan. Mutta kuitenkin meillä tyydytään vain valittelemaan yleismaailmallista pulaa ja sen meillekin aiheuttamaa hätää. Meidän maamme on alituotantomaa elintarpeisiin nähden, sillä maamme tällä kertaa saa tyydyttää vain 80 % ravintoainetarpeistamme, meidän kannattaa tuoda ulkomailta satojen miljoonien arvosta ravintoaineita, joita oma maa pystyisi helposti tuottamaan, meidän kannattaa uhrata hätäaputöihin 400 miljoonaa ja sama summa köyhäinhoitomenoihin yhteensä 200,000 hengelle vuosittain, meidän kannattaa pitää jatkuvasti kymmeniä tuhansia työttömiä, mutta meidän *ei kannata antaa maamme tuottaa sitä, mitä se helposti voisi ja mitä työntekijämme ja kuluttava yleisömme tarvitsisi.* Esteenä on meillä nykyinen järjestelmä, josta jäykästi pidetään kiinni. Kaikki uusi on pahasta ainakin siihen saakka, kunnes uudet, terveet, nykyaikaa ja tilannetta vastaavat talouselämän muodot kaikkialla muualla maailmassa ovat vallalla, silloin vasta ehken meillä herätään.

Omituisinta on, että myöskin maanviljelijäin omat puoluemiehet ovat muutosta vastustamassa. Kirjoittihan sanomalehti Ilkkakin viime syksynä siitä, mitenkä Saksassa maanviljelijät "pakoitetaan" tuottamaan kuluttajaväestölle tarpeelliset ravintoaineet. Mahtaisivatkohan meillä maanviljelijämme paljonkaan pahentua siitä, että saisivat riittävää korvausta vastaan tuottaa kaikki ne ravintoaineet, jotka maamme tarvitsee ja olisikohan paljonkaan niitä kuluttajia, jotka eivät olisi iloisia siitä, että saisivat syödä ja kuluttaa kotimaan antimia.

Meidän talouselämämme pyritään rakentamaan yksipuolisesti viennin varaan ja erikoisesti vielä puutavaraviennin. Mahdollisimman suuri vienti ja vastaavasti myöskin tuonti miellyttävät nykyisin talouselämämme johtoa, vaikkapa yhteisen kansan raskaitten kärsimysten kustannuksella, enemmän kuin se, että meidän ulkomainen kauppamme vähän supistuisi, oma maa saisi tuottaa sen, mitä tarvitsemme.

Meidän maataloutemme kärsii tätä nykyä suunnattomasti siitä, että sikäli, mikäli se on velkaantunut, sitä rasittavat aivan kohtuuttomat, kannattavaisuuden ylittävät korot, se on alati riippuvainen ulkolaisista tuotteista, joita nykyisin dumping-hintaan meille tuotetaan, siltä puuttuu täydelleen se vakavuus hintapolitiikassa, minkä se menestyäkseen ehdoitta vaatii.

Mikähän olisi seuraus silloin, jos meidän maataloustuotteillemme taattaisiin vissi, kustannuksia vastaava hintataso, kuten jo useissa muissa maissa on suunniteltu, vieläpä osittain käytännössä toteutettu niihin elinkeinohaaroihin nähden, joitten perusteella koko talouselämä lepää. Eiköhän seuraukset olisi piankin näkyvissä. Maatalousväestömme todennäköisesti hyvin lyhyessä ajassa kohoaisi siitä epävakaisuuden tilasta, missä se nyt on, se tulisi ostokykyiseksi, se pystyisi maamme suurimpana väestöosana kuluttamaan ne teollisuustuotteet, mitä maamme tuottaa ja jotka nyt odottavat ostajaansa ja kuluttajaansa. Kaikkinainen teollinen toiminta varmasti elpyisi, uusia yrityksiä syntyisi, hyvinvointi palaisi. Maamme pystyisi luomaan uusia arvoja, uusia pääomia, vieläpä tekemään lisää rahasäästöjä, joihin maamme 20 vuoteen nyt ei ole kyennyt kaikista säästäväisyyskehoituksista ja yllykkeistä huolimatta.

Tähän tällaiseen muutokseen tarvitaan kumminkin tervettä järkeä ja ennen kaikkea luopumista vanhoista ennakkoluuloista. Näitten asiain onnellinen ratkaisu edellyttää myös rahatalouden uudistamista. Nyt meillä ei rahataloudella ole luottamusta talouselämään, kassoissa olevia hyödyttömänä lepääviä maksuvälineitä luottamuksen puutteessa ei uskalleta laskea liikkeelle. Asian uudistaminen edellyttää ennen kaikkea luottamusta suomalaiseen työhön. Olkoon oman työmme arvoon saattaminen meillä lähiaikojen tehtävä, jos mieli saada parannusta aikaan.

Maatalouden hyvinvointi on kaikkinaisen hyvinvoinnin edellytys. Maatalous, jossa tuotannossa työkustannukset nousevat aina 80 %:iin saakka, voi helposti käyttää ne työttömien joukot, jotka meillä ovat. Se pystyy elinvoimaiseksi saatettuna antamaan riittävästi työtä maamme teollisille voimille, kaikille sekä ruumiillisille että henkisille työntekijöille.

Maatalous on meillä se pohja, jolle meidän kaikkinainen muu sekä taloudellinen että henkinen toiminta on rakennettava. Kun meidän maanviljelijämme voivat hyvin, koituu se hyvinvoinniksi koko kansalle, jos meidän maataloutemme kärsii ja kituu, tietää se puutetta ja kurjuutta koko yhteiskunnalle. Siksi on kaikki rakentavat voimamme keskitettävä ennen kaikkea maataloustilanteemme parantamiseen.

---

mien välityksellä radioidaan noin **100 miljoonan suuruiselle** kuuntelijakunnalle ympäri maailman. Orkesteria johtaa amerikkalainen musiikkitohtori **Werner Jansson,** joka pitää Sibeliuksen nyt elävistä säveltäjistä ehdottomasti suurimpana. Ohjelmassa on: 1. symfonia, Pohjolan tytär ja 5. fymfonia.

2. 2. Saksan »Lufthansa» järjestää säännöllisen postilennon Etelä-Amerikkaan.

*

6. 2. Kummituslentokoneen huhutaan tehneen Pohjois-Norjassa hätälaskun. Jälkiä ei kuitenkaan ole vielä löydetty.

卐

30. 1. Daladier on muodostanut Ranskan uuden hallituksen. Hän toimii itse myöskin ulkoministerinä.

*

30. 1. Roosevelt vakiinnuttaa dollarin 59,06 centin arvoon.

*

31. 1. Englannin hallitus on eräässä promemoriassa julkaissut kantansa aseistariisumiskysymyksessä, joka erinäisissä kohdissaan suhtautuu myötämielisesti Saksan vaatimuksiin, edellytyksellä, että Saksa palaa Geneveen.

1. 2. Venäläiset stratosfäärilentäjät ovat syöksyneet maahan ja murskautuneet.

*

1. 2. Jo pian sen jälkeen, kuin uudenaikaisempi hallitusmuoto astui voimaan Virossa, alkoi vanhalle »demokraattiselle» järjestelmälle ominainen mädännäisyys tulla päivänvaloon, aivan niinkuin muissakin maissa, missä uudet tuulet puhaltavat. Sotalaivojen myyntijutun yhteydessä on todettu huomattavia lahjoitustapauksia, joiden johdosta esikuntapäällikkö, kenraali Törwand on saanut potkun. Useammat Tönnisonin hallituksen jäsenet ovat raskaasti asiaan sotketut. — (Onko tämä muuten ihmeellistäkään »demokraattisessa» maassa — miksihän Tönnisonin kaverit eivät seuraisi Chauxtempsin kaverien esimerkkiä?)

*

1. 2. New Yorkin Federal Reserve Bank on laskenut diskontonsa 2:sta 1½ prosenttiin.

*

1. 2. Dollfuss on pitänyt puheen, missä hän sanoo, että ratkaisun taistelussa natsismia vastaan tulee tapahtua lähiviikkojen aikana. — (Hän siis ei enään uskalla väittää, että tämän ratkaisun tulisi ehdottomasti tietää hänen voittoaan.) — Edelleen hän puhuu taistelusta **»hallituksensa** vihollisia» vastaan. — (Hänelle on siis tärkeää vain **oma valtansa,** eikä kansan hyvä). — Hän on nyt äärettömästi kehittänyt terrorilakeja natseja vastaan.

*

2. 2. Itävallassa on järjestetty »talonpoikaismarssi» Wieniin. Dollfuss julistaa sodan »ruskeata ja punaista sosialismia vastaan». — Siis: voidakseen ylläpitää rahamahdin valtaa yritetään eristää toisistaan sorretut talonpojat ja sorretut työläiset. — Itse asiassa ovat 3/4 Itävallan asukkaista natsikannalla; todisteena on, että Dollfuss voi pysyttäytyä vallassa vain ankaralla terrorilla.

*

3. 2. Pohjos-Amerikan Yhdysvallatkin ovat nyt yhtyneet niitten maiden sarjaan, joissa »demokraattisien» ministerien edesottamukset havaitaan olevan tarkastuksen arvoisia: Hooverin ilmailuministeri on sekoitettu suureen lahjoitusjuttuun, jonka juuret ulottuvat aina Coolidgen aikoihin saakka.

*

3. 2. Heti sen jälkeen, kun Daladier oli saanut »uuden» hallituksensa muodostetuksi, syntyi jo Ranskassa tavanmukainen hallituspula-pienokainen, kolme ministeriä jätti erohakemuksensa. Tästä pienokaisesta ei kuitenkaan tullut mitään, se kun kuoli jo heti syntymisensä jälkeen, kun ministerit jäivätkin paikoilleen.

*

3. 2. Kulta nousi Lontoossa 4:llä shillingillä, mikä on sensatiomaista. Kultakaivoksien osakkeet nousivat. Huhutaan Ranskan suunnittelevan kullanvientikieltoa maille, jotka eivät ole kultakannalla. — Tällä ilmiöllä on suuri periaatteellinen merkitys: sillä kultaihailun ylläpitämisestä riippuu suuresti, voidaanko jatkuvasti ylläpitää ne epätasaisuudet ja heilahdukset maailmantaloudessa, joitten varassa rahavallan suurkeinottelu rehoittaa.

*

3. 2. Lontoossakin lienee nähty kummituskone.

*

5. 2. Parisissa on tilanne »arvovaltaisten» huijausjuttujen seurauksena käynyt niin jännittyneeksi, että sotaväkeä ja tankkeja pidetään toimintavalmiina. — Sehän on »demokratille» ominaista, että sen vapaamielisyys muuttuu asellliseksi diktatuuriksi heti kun puoluepaavit pelkäävät menettävänsä joukkojen kannatuksen.

5. 2. Japani väittää Neuvostolan olevan sotaa varten varustautuneen, mutta pitää Voroshilow'in puheen heikkouden merkkinä.

*

6. 2. Tilanne Itävallassa alkaa käydä Dollfussille niin sekavaksi, että hän jo epäilee voivansa tulla toimeen omin voimin jyrkimmilläkään terroritoimenpiteillä. Sentähden hän nyt aikoo pyytää diktatuurilleen tukea »Osuuskunta Kansainliitosta i.l.» Genevessä. — Ikävä vain, että senkin liikkeen »arvovalta» on viime aikoina käynyt melko läpikuluneeksi.

6. 2. Pariisin levottomuudet ovat käyneet vakaviksi. Huhutaan 2,000 henkilön haavoittuneen katukahakoissa. 14,000 miehinen poliisiarmeija on liikkeellä Mielenosoittajia on ollut kymmeniä tuhansia. Daladier on puhunut kansalaissodan uhasta.

*

6. 2. Osavaltio-kansalaisuus on Saksassa lakkautettu.

*

6. 2. Espanjassa uhkaa kansalaissota. Sosialistit puhuvat väkivaltaan turvautumisesta.

*

7. 2. Daladierin hallitus on eronnut.

JÄRJESTÖN TYÖMAILTA

SKJ:n ensimmäinen kokous Lohjalla

Sunnuntaina 4. 2. oli Lohjan Kinoon järjestetty SKJ:n ensimmäinen valistuskokous paikkakunnalla. Kuuntelijoita oli saapunut noin 150. Alustavassa puheessaan selosti lehtivartija v. Alfthan, kuinka SKJ:n edustamat uudet aatteet ovat syntyneet seurauksena aikamme hädästä, ja kuinka nämä aatteet eivät edusta mitään puolueohjelmaa, vaan uskonpuhdistusta muistuttavaa herätystä poliittisella ja taloudellisella alalla. Pääpuheen piti järjestömme johtaja **Kalsta,** joka antoi selväpiirteisen kuvauksen SKJ:n näkemyksistä uuden yhteiskunnallisen ja taloudellisen elämän luomiseksi.

Kokous Virkkalassa.

Virkkalassa, jossa jo toimii SKJ:n tukikohta, oli sunnuntai-iltana 4. 2. järjestetty valistuskokous, joka jakaantui suomenkieliseen ja ruotsinkieliseen jaksoon. Kuuntelijat, joita oli noin 200, innostuivat aatteisiimme siinä määrin, että suurin osa yleisöstä jäi kuuntelemaan molempia esitelmiä, joista suomenkielisen piti järjestömme johtaja *A. Kalsta* ja ruotsinkielisen lehtivartija v. Alfthan. Sali oli aistikkaasti koristettu valtakunnan ja SKJ:n lipuilla, paikallinen torvisoittokunta soitti isänmaallisia säveleitä sekä Horst Wessel laulun ja tilaisuudessa vallitsi tunnelma, joka todisti SKJ:n edustaman uuden aatteen juurtuneen jo vahvasti paikkakuntaan.

— **Erikoinen pankkiasioille** omistettu ilta ja kokous oli viime tiistaina piirihuoneustossa, E. Makasiinink. 6. Kokouksen ohjelma oli kokoonpantu n.s. sarja-puheesta, jonka pitivät vartijat Raikas, Alfthan ja Kari. Yhteisesitelmän aiheena oli pankki- ja rahakysymys. Lopuksi puhui Kalsta, johtaen esitelmänsä SKJ perusohjelman rahatalouskysymyksen selvittelyyn. Illan runsas yleisö kuunteli mielenkiinnolla esityksiä. Toivokaamme, että — nämä sarjaesitys-illat jatkuvat, sillä niitten kautta saamme asian, mikä kulloinkin on esillä, perusteelliisesti selvitettyä.

— **SKJ:n soittokunta** aloittaa toimintansa lähiaikoina. Soittokunnan merkeissä ja iltaa vietettiin viime lauantaina piirihuoneustossa, jolloin ensimmäiset markat koottiin torvien ostoa varten. Mikäli olemme kuulleet ovat miehet jo valmiina ja kuten sanottu näinä päivinä tulee järjestölle ostettavaksi myöskin torvet.

— **Hauska ja rattoisa** oli viime perjantainen illanvietto Helsingin 4 ja 14 sekä 20 aluella, joka vietettiin H.O.K:n kerholla, Turuntie 30. Ohjelmasta mainittakoon ins. Leinosen mielenkiintoinen esitelmä marxilaisuudesta, taiteilija Aapo Similän kanteleellaan säestämät lauluesitykset, luutnt. Heiskasen voimakas puhe, maist. Raikkaan ponteva SKJ:n aatteelle omistettu runo. Ilta kului erittäin hauskasti ja rattoisasti vallan pikkutunneille asti.

— **Kummallisen uutisen kertoi** vartija Säde tullessaan Keski-Suomesta, siellä kun oli SKJ:n kokouksia useita, monilla paikkakunnilla IKL:läiset olivat repineet ilmoituslehtiset pois. Mutta ei kuulema sekään auttanut, kansaa oli kokouksissa aina tupien täydeltä. Kuulema keskisuomalaiset pitivätkin varalta, jotta kun ilmoitus revittiin niin tilalle pantiin heti kaksi. Niin sitä pojat pitääkin.

— **Horst Wessel-laulun** sanat nuotteineen on saatavana SKJ lehtijaostolta Smk. 5:— kpl. Maaseudulle lähetetään jälkivaatimuksella. Suurempia eriä tilattaessa annetaan huomattava alennus.

— **Puhujille ja kokousten** järjestäjille sekä muillekin ainoa ja paras käsikirja uusille aatteille on **Herää Suomen** viime vuoden vuosikerta sidottuna. Saatavana SKJ lehtijaostolta. Varsinkin kehoittaisimme järjestömme alueita hankkimaan kirjan arkistoonsa.

— **Kävelyretkelle** ensi sunnuntaina lähtee SKJ:läiset oikein joukolla. Lähtö tapahtuu tasan klo 11 H.O.K:n luota Turuntie 30. Kävellään Munkkiniemen taakse Tarmon kahvilaan. Tietysti kaikki mukaan.

— **Helsingin 4 ja 14 alueen** vartija-puhuttelu on ensi sunnuntaina Munkkiniemen Tarmo-kahvilassa klo 13.

— **Joo se SKJ:n suurkokous** on sitten Heimolassa t.k. 19 pnä, jossa pyykin pesu alkaa. Niin kuuluu olevan mielenkiinto suuri kokoukseen, että nyt jo on lippuja ennakolta myyty kokoukseen yli 400. Näyttää siltä, että liput loppuvat jo ennakkomyynnillä. Kuten tiedämme puhuu kokouksessa S ä d e »Vapaamuurarikysymyksestä» ja K a l s t a selvittää SKJ:n ja IKL:n suhteita, varsinkin eroavaisuuksia. Lippuja 5 mk. kpl. voi tilata puhelimellakin, n:ot 24100, 34793, 21456 ja 33156. Varatkaa ajoissa ennenkuin loppuvat.

— **SKJ:n arvat** kuuluvat menevän huikeasti kaupaksi ja voittoja saa jokainen. Voitonjakelussa kuuluu kaksi henkilöä saavan häärätä jatkuvasti joka päivä. Mutta onhan siinä jakamistakin, kun on 10.000 voittoa. Ostajat muistakaapa ostaa ennenkuin loppuvat. Myyjät muistakaa tilityksiä.

Keski-Suomen kansa herää.

Aluevartija Säde ja paikallispuhujat tehneet hyvää propakandatyötä maakunnassa.

Maanantaina tammikuun 29 pnä oli SKJ:n ensimmäinen kokoustilaisuus Säynätsalon seuratalossa. Tilaisuudessa puhui aluemainostaja V. E. Rutanen SKJ:n päämaaliohjelmasta, junttavartija A. Hakala nykyisestä taloudellisesta ja sisäpoliittisesta tilanteesta sekä aluepäällikkö H. Bernhard tulevasta ammattiryhmäedustuksesta. Esitysten jälkeen seurasi viikasta ja asiallista keskustelua. Tilaisuuteen oli muitten samanlaisten tilaisuuksien takia tullut väkeä vähänpuoleisesti. Paikkakunnalle toivottiin pian uutta tilaisuutta.

Aluevartija Y. Säde Helsingistä lähti tiistaina v.k:n 30 pnä puhujamatkalle Keski-Suomeen, missä hän ensimmäistä kertaa esiintyi Jämsässä Turkinkylässä Tyryn talossa tuvantäytteiselle kuulijakunnalle. Aluevartija Säde teki selvää nykyisen pula-ajan syistä ja sen aiheuttajista sekä SKJ:n päämaaliohjelmasta. Kuulijat olivat esitykseen tyytyväisiä, puolueisiin katsomatta ja yleisenä toivomuksena esitettiin, että tällaisia tilaisuuksia saataisiin paikkakunnalle useimminkin.

Torstaina helmikuun 1 pnä oli kokoustilaisuuksia Jyväskylän Kivistöllä Merivirran talossa ja Jämsän Kansallistalossa. Ensinmainitun kokouksen aikana puhuivat jäsenemme T. Takala, aluevart. Säde ja tukivartija Strang. Runsaslukuinen kuulijakunta seurasi herpaantumattomalla mielenkiinnolla esityksiä. Jämsän kokouksessa puhuivat aluemainostaja V. Rutanen, jäsenemme M. Henrikson ja aluepäällikkö H. Bernhard. Uusia tilaisuuksia näillekin paikkakunnille toivottiin.

Perjantaina t.k. 3 pnä oli kokous Jyväskylässä Kauppalaisseuran huoneustossa. Siitä huolimatta, että kokouksen mainostyötä oli koetettu jatkuvasti vaikeuttaa, oli väkeä tilaisuuteen saapunut ilahdutavan runsaasti, hyvän joukon toistasataa henkeä. Kokouksen avauksen toimitti tukivartija Strang. Aluemainostaja V. Rutanen puhui muutamia sanoja täydellisestä itsenäisyydestä kohdistaen puheensa loppuosan erikoisesti työväestölle. Aluevartija Y. Säde Helsingistä puhui tunnettuun miellyttävään tapaansa selostanen nykyisen sekamelskan syitä sekä niiden aiheuttajia kansainvälisiä juutalaisia ja niitten apureita vapaamuurareita. Yleisö seurasi tarkaten esityksiä ja katkaisi aluev. Säteen puheen useampaan otteeseen kättentaputuksin. Tilaisuuden päätyttyä käytiin ahkeraa keskustelua. Yleisön toivomuksena oli: useammin tällaisia tilaisuuksia Jyväskylään.

Lauantaina t.k. 4 pnä oli varsinainen maaseutukiertue jälleen alkanut. Tällöin oli kokous Laukaan Oksalassa Keskisen talossa. Tilaisuudessa puhuivat aluevart. Ollikainen, aluemainost. Rutanen, aluevart. Säde ja jäsenemme T. Takala. Esitykset otettiin hyvin suurella mieltymyksellä vastaan ja pian pyydettiin saapumaan paikkakunnalle uudelleen.

Sunnuntaina t.k. 5 pnä oli kaksi tilaisuutta. Ensimmäinen pidettiin Laukaan Tarvaalan Kuoppalassa. Aluemainostaja Rutasen selvitettyä S.K.J:n päämaaliohjelmaa sekä nykyistä tilannetta, puhui aluevartija Säde kansainvälisistä voimista sekä niiden vaikutuksesta nykyiseen sekasortoiseen tilanteeseen. Keskustelun aikana pari IKL:n miestä koettivat saada aikaan, että kokouksemme olisi mennyt sekaisin ja samalla koettivat uskotella, että vapaamuurarit ovat juuri sitä maan isänmaallisinta, uskonnollisinta ja sivistyneintä ainesta, mutta kun todettiin, että molemmat »herrat» olivat vapaamuurarin palveluksessa, ymmärrettiin tuo »yskä» mainiosti. Uusia kannattajia saivat kalstalaiset Tarvaalaan. Se on varma se.

Kuntalan kokouksessa puhuivat samat miehet samoista aiheista. Tarkaten seurasi runsaslukuinen kuulijakunta esityksiä uusista aatteista ja niiden toteuttamismahdollisuuksista. Varsinaisen tilaisuuden päätyttyä keskusteltiin vilkkaasti.

Kaikesta huomaa, kansa rupeaa jo huomaamaan, että maassamme on kuudentoista vuoden ajan aivan suunnitelmallisesti koetettu saada kansalaiset toisiaan vastaan taistelemaan. Mutta nyt siiiä tulee loppu.

Heraa Suomi.

— **Laskiaista liukuvaa** viettävät ja pullia syövät SKJ:läiset Laskiaistiistana H.O.K:n kerholla Turuntie 30, käynti Runeberginkadun puolelta. Illanvietossa on monipuolinen ohjelma ja varmasti hauskaa. Osanottokortteja saatavana Helsingin 4 ja 14 alueen vartijoilta ja Arpajaistoimistosta.

— **Porvoon** alueella oli keskiviikkona v.k. 31 pnä onnistunut yleisökokous. Tilaisuudessa oli puhumassa vartija Vakkuri Helsingistä. Kokous oli huomattavan runsasjoukkoinen ja mieliala mitä innokkain. Varsinkin ei-jäseniä, aivan ensi kertalaisia oli mukana runsaasti.

— **Vaasasta** soitti luutnantti Oljemark eilen, joka on nyt muutaman päivän ollut siellä järjestelemässä ja pitämässä kokouksia, että asiat menevät hyvin. Kokouksia on ollut miltei joka ilta ja täysin huonein. Alue- ja järjestötoimintaa siellä suunnitellaan laajennettavaksi.

— **Nuorisoiltaa** kuulema järjestelee Helsingin 4 alueen nuori väki t.k. 24 päiväksi. Asiasta kai lähemmin tuonnempana.

— **SKJ:n mieskuoro** on perustettu. Ensimmäinen harjoitus oli viime sunnuntaina. Maasta se pienikin ponnistaa.

Kokous Jämsässä 30. 1. 34.

Kokous Jämsässä 30. 1.—34.

Matkallansa Jyväskylään poikkesi aluev. Säde puhumaan erääseen järjestettyyn pieneen tilaisuuteen Tyryn talossa kaukana liikepaikoista. Yleisöä oli noin 50 henkeä. Oli niin innostavaa nähdä, miten kansa kuunteli vakavana uutta aatetta. Hyvin huomaa, kuinka useissa paikoin Suomen kansa on uskoa ja toivoakin vailla. Niin on saanut tämä nykyinen järjestelmä Suomen kansan terveen sydämenkin jo sairaaksi. (kiitos puoluepomojen.) Mutta josta he eivät sitä enää paranna. Maaseutujen hiljaisuudessa asuville vielä tosi-suomalaisille kuuluu tämä aate, sillä ruumis ei parane, ellei sydän ole terve. Suomen kansa elää aikaa jolloin aivankuin alitajunnassa tietää uutta olevan tulossa. Se uusi aika koittaa Suomelle jo piankin, kun vaan jaksamme uhri mielellä työtä tehdä. Korkeimmalta apua pyytäen me taistelemme ja voitamme.

Herää Suomi.

TILAUSKILPAILUMME.

osoitti viime tarkkailussa, että tilauksia olivat hankkineet alueet seuraavasti:

1	tila	(1)	Helsingin 4 alue	pistem.	37,9
2	»	(2)	Helsingin 7 alue	»	18,0
3	»	(3)	Helsingin 19 alue	»	16,2
4	»	(4)	Länsi-Uusim. alue	»	15,5
5	»	(5)	Jyväskylän alue	»	13,1
6	»	(6)	Helsingin 1 alue	»	12,7
7	»	(7)	Helsingin 6 alue	»	12,1
8	»	(8)	Helsingin 14 alue	»	7,7
9	»	(9)	Vaasan alue	»	6,1
10	»	(10)	Kuopion alue	»	5,9
11	»	(—)	Helsingin 11 alue	»	5,5
12	»	(—)	Turun alue	»	4,1
13	»	(—)	Porvoon alue	»	3,4
14	»	(—)	Pihtiputaan alue	»	3,2
15	»	(—)	Helsingin 20 alue	»	2,1

Kilpailevat, kuten näkyy, ovat alkupäässä tosin kulkeneet pienessä nousun merkeissä, mutta eivät kykene huomatumpia sivuutuksia tekemään. Jälkipään alueet taas kamppailevat kymmenesosapisteillä.

Henkilökohtaiset tulokset julkaistaan ensi numerossa. Samoin julkaisemme helmikuun aluehankinnan tulokset. Nyt vaan on asetettava oikein tiukka taistelu hankintarintamalla.

— **Sörnäisten lukutupamme** työskentelee täydellä höyryllä ja täysin huonein. Päivällä on yksityisiä tiedusteluja ja keskusteluja ja **joka ilta** järjestökokouksemme, joka kokoaa paitsi jäseniämme, myöskin vieraita kuuntelijoita, jotta seinät pullistuvat. Puheita pidetään ja puheitten lomassa on oikein tulipalokeskustelua. Ja monelle siellä SKJ:n aate selviää, sen on osoittanut jo lukuisat jäsenliittymiset. Voimaa ja jatkoa vaan, niin kyllä se Sörnäinenkin selviää siitä pikkuhiljalleen.

VARJOT OVAT PITKIÄ...

(Jatk. siv. 1)

Sivuutamme tässä ne pikku kappaleet, joissa suorasti ja purevasti puhutaan valtion pankista sekä vertaillaan rahakeinottelijain ja maanviljelijäin luotonsaantimahdollisuuksia toisiinsa, ja jatkamme kuvausta edelleen.

»Ovia pidetään avoinna määräajoin, silloin annetaan myös uudistuksia ja pitennyksiäkin. Rahan hakijoita vietellään ja vedetään yhä sisemmälle ja syvemmälle. Mutta äkkiä suljetaan kaikki tiet, erittäinkin maalaismiehiltä, kielletään uudistus, kielletään uudet paperit — ahdistetaan ja nujerretaan kautta laajain maakuntain.

Kun pankin raaka voitonhimo on vietellyt sen liian kauas liukkaalle jäälle, tai kun se joksikuksi ajaksi ei tarvitse työssä hikoilevien korkorahoja, silloin se kuristaa hengiltä. Jumala tiesi, mikä syy sillä milloinkin on sellaiseen — arvattavasti on se usein vain yksinkertaisuutta tai oikkua.

Joskus pettyy pankki itsekin naurettavissa mittaamistavoissaan, menettää suuria summia keinotteiijain mukana, joita se itse on vietellyt asioihin, ja toiset saavat silloin kärsiä sen hullutukset.

Kaikki rahamiehet tukevat näitä pankkiyhtiöitä, sillä he tallettavat »roposensa» sinne, lainaamatta niitä samasta huokeasta korosta yksityisille, jolloin niistä olisi hyötyä monelle hyvälle yritykselle ja yleiselle liikkeelle. Siten täytyy köyhän lainanetsijän ottaa kapitalistin rahaa pankkipöydältä kahdenkertaista korkoa vastaan — jos hän ollenkaan saa lainaa. Ani harvoin onnistuu hänen saada penniäkään, ei mistään hinnasta.»

Minkälaiset ovat olleet tällaisen »huutohollin» seuraukset sekä yksityisen että koko yhteiskunnan kannalta katsottuina ja mitä kansallisia arvoja on tällöin menetetty, se selvinnee liiankin kouraantuntuvasti Rösiön seuraavasta kappaleesta:

»Ja kuinka paljon hyvää tahtoa olisikin parantaa pienviljelijäin asemaa, niin ei siinä auta mikään. Kun olen saanut pikkuviljelijän herätetyksi niin pitkälle, että hän *tahtoo,* silloin astuu isänmaa häntä vastaan ja sanoo: »Ei, ei, sinä et saa.» Ja kun maahenki jossain sahatyömiehessä tai kirjoitusorjassa on parahiksi syttynyt ilmiliekkiin ja hän on jättänyt entisen paikkansa ja lähtenyt suureen, ihanaan, vapaaseen luontoon rakentamaan omaa pientä pesäänsä, silloin asettuu isänmaa niinkuin kylmä muuri hänen tielleen: »Tässä täytyy sinun ylpeytesi aaltojen tyyntyä!» Ja niin laahustaa hän kuoleman tuskassa takaisin tehtaaseen, kaupunkiin. Ja sielun tuskat ovat sitä suuremmat, jota suurempi into ja tuli miehessä on palanut. Minä olen ollut näkemässä sellaista, minä! Kymmenet tuhannet nyyhkyttävät.»

Kahdenkymmenenviiden vuoden sisällä ovat olot muuttuneet, sanottaneen. Ja miksikäs ei! Mutta mihin suuntaan, se on kokonaan toinen kysymys. Kymmenistä tuhansista miljooniksi paisuneitten taloudellisessa »kuoleman tuskassa» laahustavien ja usein elämän toivonsakin menettäneitten joukko antaa kyllä siihen pätevän ja koruttoman vastauksen. Omasta puolestaan tuskin voisimmekaan siihen mitään oleellista lisätä.

Mihin tähtäävät sosialidemokraattiset pomot...

(Jatk. siv. 1)

tilanteessa sopii herjata köyhälistöä edustavaa sos. dem. puoluetta isänmaattomaksi». — **Kyllä sopii, niin kauan kuin sos. dem ei uskalla eikä tahdo taistella rahavaltaa vastaan, mutta julkaisee Karl Radekin kirjoituksia. Ja kyllä sopii, niin kauan kun sos. dem. puolue ei harrasta työväen parasta, vaan sos. pomojen etuja.**

»Työväki on oppinut välttämään »huonoa isänmaallisuuta» ja toimimaan niin, että kaikesta, mitä työllä luodaan, työväki saisi riittävän osan». — **Jos sos pomot ovat todellakin OPPINEET niin toimimaan, että työväki saisi riittävän osan työnsä tuloksista, niin minkätähden he eivät sitten myöskin TOIMI sillä tavalla?**

Tov. Tanner:

»Vielä on ollut pantavissa merkille, että eduskunta vasta viime syksynä ensi kerran ryhtyi oikealla tavalla suhtautumaan työttömyyskysymykseen — — —» **Onko Tanner todellakin sitä mieltä, että edskunta nyt suhtautuu oikealla tavalla työttömyyskysymykseen? Meidän mielestä pitäisi eduskunnan kiinnittää tähän talouselämämme peruskysymykseen vielä paljon enemmän huomiota, varsinkin päättävästi taistelemalla rahavaltaa vastaan, vaikkei tämä olisikaan Tannerille mieluista.**

»Puhuja totesi, että kansanvalta ja parlamentarismi — — — eivät kaikissa tilanteissa ole pystyneet säilyttämään kansan luottamusta».

— **Kansanvalta pystyy aina säilyttämään kansan luottamuksen kun se on AITOA, mutta tietenkään ei silloin, kun se on muuttunut puoluepomovallaksi. — Parlamentarismi ei ole pystynyt eikä tule pystymäänkään säilyttämään kansan luottamusta, sillä se ei sovi tekniikan aikakauden kansanvallan muodoksi.**

»Tuo johtaja (l. Führer) -ajatus ei ole mitään muuta, kuin kansan tunnustus kyvyttömyydestään hallita itseään ja herran etsimistä, joka ajattelee ja toimii kansan puolesta.» — Tässä Tanner yrittää selittää valkoisen mustaksi ja mustan valkoiseksi: **sillä tyytymällä äänestämään puoluepomoja eduskuntaan ja antamalla niiden siellä ajatella ja toimia kansan puolesta, kansa tunnustaa kyvyttömyytensä hallita itse itseään. Mutta kasvattamalla omassa keskuudessaan itselleen oikeita kansallisia johtajia ja kokeilemalla heidän luotettavuutta ja pätevyyttä pitkäaikaisen jatkuvan kanssakäymisen ja yhteistyön kautta, kansa todellakin HALLITSEE itse itseään. Oikein ymmärrettynä »hallita» nimittäin ei merkitse »äänestää» ja »tehdä päätöksiä» — vaan se merkitsee TUNTEA, TUTKIA, YMMÄRTÄÄ, KASVATTAA ja OHJATA. Johtajalle jääpi tällöin ennenkaikkea EDESVASTUU oikeiden päätösten tekemisestä ja toteuttamisesta.**

»— — Sillä onhan juuri sosialidemokratia kansanvallan vahvin turva.» — **Niin kuan kun sos. demokratia ei uskalla taistella rahavaltaa vastaan, se ei ole kansanvallan turva, vaan sen tuho. Niin kauan kuin sos. dem. pitää kiinni Venäjällä toteutetusta Marxin opista se ei ole kansanvallan turva, vaan sen tuho.**

»Sosialidemokratian tuhoamisesta ei nyt kuitenkaan tule mitään — —», — **Kyllä tulee, sillä se on jo toimintansa kautta tuominnut itsensä tuhoon.**

»Nykyinen isänmaallinen kansanliike — — — sekö voisi olla työväenluokan ystävä». — **Tässä kohdassa olemme samaa mieltä, ettei se voi sitä olla, sillä se ei myöskään uskaltaudu taisteluun rahavaltaa vastaan, ja se tahtoo vain pitää työväkeä kurissa väkivaltakeinoin, eikä pyri työväen elinetujen aseman parantamiseen muuta kuin korulauseiden avulla, tai armopalojen myöntämisellä nöyryyttävillä ehdoilla.**

»Poliittinen asemamme on siis tällä hetkellä epämääräinen. Ollaan odottavalla kannalla, kenenkään tietämättä, mitä on tulossa». — **Kyllä tiedetään, kansan laajat rivit, ja ennenkaikkea työväki ja maanviljelijät, heräävät uuteen maailmankatsomukseen, yhtyvät ja vapautuvat puoluepomojen — niin porvarillisten kuin sos. demokraattien ja IKL:nkin — diktatuurista sekä yhtyvät laillista tietä toteuttamaan uuteen maailmankatsomukseen perustuvaa yhteiskuntajärjestystä, jossa kokonaisuuden etu on ylinnä kaiken.**

ARVID HORN...

(Jatk. siv. 2)

aikaisempia valtiopäiviä ne kykenivät hyvään ja hedelmälliseen työhön. Hänen ohjatessaan valtakunnan suuri velkataakka järjestettiin tukevalle pohjalle ja raha kohotettiin vakavaan arvoonsa. Oikeilla tulleilla suojattiin ja luotiin kotimaista teollisuutta, edistettiin suuresti kauppaa ja merenkulkua. Veroheipotuksilla ja verovapautuksia myöntämällä nostettiin maanviljelyksen tilaa. Yleinen hyvinvointi on tuntuvasti kasvanut ja väkiluku noussut. Valtakuntaa hän on suojellut sodalta viisailla liittoutumisilla. Meillä Suomessa puhutaan Pietari Brahesta ja kreivin ajasta — koko valtakunnassa voidaan nyt puhua Arvid Hornin ajasta. Pietari Brahe toimi valtakunnan nousuaikoina ja valtakunnan toisessa puoliskossa, Horn taas synkän laskun aikana ja sen jälkeenkin koko valtakunnan hyväksi. Herra häntä vanhoina päivinä siunatkoon ja kansa hänen työnsä muistakoon.

— Veli puhuu oikein, myönsi kirkkoherra melkeinpä liikutettuna. — Yhden seikan siihen vielä lisäisin. Näinä aikoina, jolloin lahjusten ottaminen niin ylhäällä kuin alhaallakin on raivonnut kuin rutto, on Horn pysynyt siitä puhtaana, vaikkapa monet häntä moittivatkin ravaan ja tavaran tuntevaksi, jopa itaraksihan. Hänen vakaumustaan ei ole milloinkaan ostettu.

— Meidän suomalaisten kohdalta minunkin on häntä vielä kiitettävä, jatkoi myssyporvari. — Nykyisin, kun suomalaiset tahdotaan väkisin tehdä ruotsalaisiksi lähettämällä meille umpiruotsalaisia virkamiehiä, upseereja ja pappeja, on Horn suomalaisena meitä puolustanut ja koettanut estää väärät teot. Ja mitä kuuluikaan hattujen johtomies Samuel Åkerhjelm äsken istunnossa lausuneen. Niin oli sanonut, että Ruotsin hallituksen määräävänä periaatteena on aina ollut Suomen muuttaminen puhtaasti ruotsalaiseksi maakunnaksi, johon tulevaisuudessa on pyrittävä.

— Niin hän sanoi, myönsi majuri.

— Kukapa meitä vast'edes puoltaa? Ei kukaan.

— Ei kukaan.

— Kun kerran kuulumme samaan valtakuntaan, niin kielikin olkoon sama, intoili luutnantti. — Mitä pikemmin kaikki suomalaiset omaksuvat ruotsin ja unohtavat moukkain kielensä, sitä parempi.

Seurasi tovin äänettömyys ja luutnanttia katseltiin tiukoin silmäyksin.

— Mene nukkumaan poika, murahti majuri, mutta rovasti virkkoi:

— Herra luutnantti ja ritari on nuori ja moni asia näyttää hänestä toiselta kuin meistä. Ja, herra paratkoon, moni muukin ajattelee jo samoin. Virat ovat ruotsinkielisille avoinna ja oma suu pyrkii olemaan lähempänä kontin suuta. Yhä vaikeammat ajat ovat suomen kielellä edessään. Se tahdotaan tosiaankin hävittää.

— Ja se pitääkin hävitä, huusi luutnantti muuttaen vähitellen puheensa ruotsiksi. — Puhuttakoon kaikkialla kunnian ja sankarien kieltä — ärans och hjältarnas språk!

— Aivan oikein, puuttui puheeseen ohi kulkeva ruotsalainen valtiopäivämies. — Ruotsia teidän kaikkien on opittava ja ruotsalaisiksi muututtava. Nyt ei sarvennekaan ole enää puolestanne puskemassa. Oppikaa kunnian ja sankarien kieltä.

— Mokomien suunsoittajien, nykyisten sankarien! kivahti majuri jo tosissaan suuttuen. — Kyllä te nyt taas olette sankareita kehumaan ja huutamaan, nyt, kun suomalainen mies taaskin kerran on pelastanut valtakunnan perikadosta.

Arvid Horn, jo 74-vuotias vanhus, istui työhuoneessaan maakartanonsa syvässä hiljaisuudessa vielä myöhäisenä iltahetkenä. Sama tyyni rauha. ioka aina nähtiin hänen koko olemuksessaan, ei ollut nytkään, pitkän uran päättyessä, hänestä väistynyt. Ja kirkkaat, viisaat silmät katselivat valtavan kotkannenän sivuilta maailmaa sumentumattomina.

Miten lienevätkään hänen ajatuksensa kääntyneet nuoruuden päiviin. Kauan hän muisteli poikavuosiaan Halikon Vuorentaassa, isänsä, Uudenmaan rykmentin varattoman everstin talossa, ja kauan myöskin iloisia aikoja Turun yliopistossa. Sitten tulivat vänrikkivuodet — palvelus uhkarohkeudesta mainittuna upseerina keisarillisissa joukoissa ja Mohàcsin verikenttä, jossa hänkin oli estämässä turkkalailslaumojen vyöryä syvemmälle Eurooppaan — paluu kotiin — leskikuningatar Hedvig Sofian hengenpelastus pillastuneiden hevosten syöksyessä hillittöminä — nuoren Kaarle XII hurjastelut, joihin hän osallistui ylennys vapaaherraksi ja kenraaliksi — maihinnousu Tanskassa — suuret taistelut — Narva — Väinäjoki — Klissov — uuden kuninkaan asettaminen Puolaan — Varsovan hurja puolustus. Sitten yht'äkkiä siirtyminen kuninkaan käskystä suoraan sotakentältä valtakunnan hallituksen johtoon. Ja siinä toimiminen lähes neljä pitkää ja vaikeata vuosikymmentä.

— Parhaani olen koettanut aina tehdä ja omatuntoni on puhdas. Työni olen suorittanut, ihmiset sanansa sanokoot, mutta Sinä, Herra minun Jumalani, tuomitset.

Vanhus käänsi auki pöydällään olevan Raamatun ja luki siitä luvun, kuten oli tehnyt jo vuosikymmenien ajan. Sitten hän lähti levolle.

Arvid Hornin elonpäivät jatkuivat vielä neljä vuotta. Hänen syrjäiseen kartanoonsa saapuvat viestit kertoivat niistä onnettomuuksista, joita hän aina oli pelännyt ja välttänyt ja todistivat suurimman Ruotsin ja Suomen yhteisellä ajalla eläneen, Suomen synnyttämän valtiomiehen olleen oikeassa. Hänen vihdoin kallistaessa päänsä lepoon päättyi Hornien, Suomen mainioimman suvun, tuntuva vaikutus kotimaansa asioihin. Loistavan sarjan miehiään, joukossa kymmenisen sotamarskia ja parikymmentä valtaneuvosta, se oli antanut jo maalleen ja valtakunnalle neljän vuosisadan aikana. Ja monen monet, melkeinpä kaikki heistä, olivat suuria myöskin ihmisinä, eikä kukaan heistä milloinkaan hävennyt tunnustautua suomalaiseksi.

Työtätekevät!

"HERÄÄ SUOMI" osoittaa,

miksi 30-vuotinen puoluetoiminta on ollut Teille tuloksetonta.

Poliittisen kiihoituksen...

(Jatk. siv. 1)

tustyö, joka tähtää sellaisen päätöksen aikaansaattamiseen, on **sallittava.** Sen vainoaminen tietäisi luonnollisen kehityksen ehkäisemistä. Sellainen »valistustyö» taas, joka ei täytä sanottua vaatimusta, on yhteiskuntarauhan säilyttämiseksi tukahduttava.

Valistustyötä harjoittaessa on suhtauduttava lojaalisesti yhteiskunnan virkamiehiin **HEIDÄN VIRKAMIESOMINAISUUDESSAAN.** Tämä vaatimus johtuu siitä, että he toimivat **SUOMEN KANSAN VALTUUTETTUINA** määrättyjen luottamustehtävien suorittamista varten. Kunnioittaessamme näitä heidän virkatehtäviään kunnioitamme Suomen kansaa.

Mutta missään tapauksessa ei ole sallittavissa käsitys, että VIRKA muka toisi hoitajalleen **HENKILÖKOHTAISTA** arvovaltaa. **Päin vastoin virka asettaa hoitajansa vain EDESVASTUUN** alaiseksi. Hänen henkilökohtainen arvovaltansa riippuu **KOKONAAN JA YKSINOMAAN** siitä, missä määrin hän pystyy selviytymään tästä edesvastuusta johtuvista vaatimuksista. Hän ei saa olla millekään julkiselle arvostelulle arka, joka tarkastaa kysymystä, onko hän tehtäväänsä varten oikea mies, vai eikö. On olemassa yhteiskuntarauhalle eräs toinenkin vaara, joka on ainakin yhtä suuri kuin poliittinen kiihoitus: nimittäin se mahdollisuus, että jotkut yhteskunnan luottamusmiehet yrittävät puolustaa **HENKILÖKOHTAISTA** arvovaltaansa virallisen asemansa avulla, taikka että he käyttävät virallisesta asemastaan johtuvia valtuuksiaan sen **järjestelmän** laillisenkin muuttamisen estämiseksi, jonka puitteissa he katsovat **ITSELLÄÄN** olevan parhaimmat **HENKILÖKOHTAISEN** menestymisen edellytykset. Näiden päivien **Pariisin tapahtu-**

Hankintakilpailumme

Lehtihankintakilpailumme jatkuu. Se samalla on myöskin kilpailu eri alueitten kesken. Kilpailuun osallistuvat kaikki asiamiehet alueittain maassamme. Tarkoitus on, että tämän kilpailun kautta saadaan lehtiemme levikki mahdollisimman suureksi.

Kilpailuissa jaetaan aikaisemmin ilmoitettujen provisioiden lisäksi kaikkiaan 15 palkintoa, mutta siitä huolimatta saattavat palkinnoista osallisiksi päästä kaikki ahkerat asiamiehemme.

Palkinnot ovat luettelossa merkityt alueille, mutta ne jaetaan alueen kaikkien vähintäin 10 koko vuoden tilausta hankkineiden tilaushankkijoiden kesken suhteessa heidän hankintaansa.

Palkintoja jaetaan:

	I	II	III		
Smk.	3,000:—,	2,500:—,	2,000:—,	alueen hankinta vähintäin	500 tilausta.
„	1,700:—,	1,500:—,	1,250:—,	„ „ „	400 „
„	1,000:—,	800:—,	600:—,	„ „ „	300 „
„	500:—,	400:—,	300:—,	„ „ „	200 „
„	250:—,	200:—,	100:—,	„ „ „	100 „

Tilaukset tarkoittavat koko vuoden tilauksia, luonnollisesti 2 kpl puolen vuoden tilauksia merkitsevät 1 koko vuoden tilausta j.n.e.

Kuten sanottu toivotaan täten alueen kaikkien jäsenten osallistuvan jaloon kilpailuun eri alueitten välillä. Samalla lehtitilaushankinta keskittyy alueessa aluelehtivartijan ympärille. Yksityiset asiamiehet pakoittavat aluelehtivartijoita ripeään toimintaan ja päin vastoin aluelehtivartijoitten tehtäväksi ja velvollisuudeksi jää hoputtaa alaisiaan asiamiehiä voimakkaaseen hankintaan.

Kilpailussa otetaan huomioon kaikki tilaukset, mitkä jo ovat annetut ja mitkä annetaan tulevan helmikuun viimeisen päivän loppuun mennessä.

Jäämme mielenkiinnolla seuraamaan kilpailun kehityystä.

SKJ LEHTIJAOSTO.
Helsinki, E. Makasiinink. 6.

Jäsenet!

Kannattakaa oman lehtenne ilmoittajia tekemällä ostoksenne niistä.

Ammattikerhon jäsenille

ilmoitetaan, että kokous, joka piti olla La Rotonde'ssa lauantaina 10 p:nä, pidetäänkin **HOTELLI HANSASSA** Heikinkatu 9 alk. klo 20.

Jäsenet vieraineen tervetulleita!

Helsingin 4 ja 14 sekä 20 alue toimii yhteisen

LASKIAIS-ILLANVIETON

H.O.K:n kerholla, Runeberginkatu 60, 13. 2. 1934 klo 20.

Rikassisältöinen ohjelma! Osanotto maksu Smk. 10:—, johon sisältyy vaatimaton ravintolatarjoilu ja Heimolan t.k. 19 päivän kokouksen lippu. Osanotto korttеja saatavana vartijoilta ja Arpajaistoimistosta.

卐

SUOMEN LEIJONA

JOKA KANSAA UUTTA UURTAA.
SEN VERI VERTAKIN SANKEMPI,
TUO LEIJONA VAHVAA ON VAHVEMPI,
SEN LIHAKSET VOIMAA KUULTAA.

TUO LEIJONA SUOMI ON NIMELTÄÄN,
JA MIEKKAA SE ALLANSA POLKEE.
KULTAKRUUNU SEN PÄÄSSÄ KIMMELTÄÄ
HARJA TUUHEA VANKKA JA VALKEE.

SE NIMENSÄ SAANUT ON KUNNOLLAAN,
TAISTOISSA URHOJEN ROHKEIDEN.
SEN MURHIA EI OLE TUNNOLLAAN
ON RINTANSA PUHDAS JA VALKOINEN.
ON RAIVANNUT TIENSÄ VAPAUTEEN,
IKEEN ALTA ON NOSTANUT PÄÄNSÄ.
ON JOHTANUT KANSAANSA VALKEUTEEN,
KEVÄTYÖSSÄ JA SYKSYN SÄÄSSÄ.

SEN PUHTAANA NIMEÄ KANNETTAKOON,
SILLE TAHDOMME HENKEMME JAKAA.
SILLE KUNNIAPAIKKA ANNETTAKOON,
SYDÄMISSÄ ON USKO VAKAA.

Kirj. *L. Sinisalo.*

Miksi olen liittynyt SKJ:hin ja olen sille myötämielinen?

TYÖMIES, YLIOPPILAS ja LIIKEMIES

antavat vastauksensa.

Tuskin monikaan havaitsi viime vaalien vaiheilla lehdissä (Herää Suomessa ja porvoolaisessa Uudenmaan Sanomissa), aivan pientä uutista, että SKJ:n toiminta alkaa Porvoossakin ja liikkeelle lähdetään pienestä alusta. Kun nyt lukijoita ehkä huvittaisi kuulla, mitä tuosta pienestä alusta oikein on tullut ja mitä mieltä pienen Porvoon kalstalaiset ovat suurista kysymyksistä, lähdimme eräänä päivänä päivällsaikana liikkeelle ja päätimme tehdä muutamia pikahaastatteluja tapaamiemme porvoolaisten SKJ:n miesten kanssa.

Tapasimme e..iksi erään kirjatyöntekijän, joka vinhaa vauhtia paineli töihinsä. Pyysimme häntä selittämään kesken kaiken, miksi hän on liittynyt Suomen Kansan Järjestöön.

— Tjaah, virkkoi mies. Tässä ei ole pitkiä aikoja puheisiin, sillä työmaani on juuri tuossa lähellä, mutta oikeastaan minulla on vastauskin valmiina. Kotoani olen saanut perinnöksi kokoomukselaisen puoluekannan, vaikka se puolue ei ole minua, ruumiillisen työn tekijää, milloinkaan täysin tyydyttänyt. Se on mielestäni liiaksi työnantajien puolue. Tosinhan siihen lukeutuu paljonkin ruumiillisen työn tekijöitä, mutta he kuitenkin ovat taka-alalla ja määräävinä ovat juuri työnantajapiirit ja heidän hengenheimolaisensa. Työväestön etujahan ajavat kyllä sosialistit, mutta heihin taas en ole milloinkaan voinut sulautua vähimmässäkään määrässä, sillä he menevät aivan äärimmäisyyksiin ja tahtovat hävittää yksityisyritteliäisyyden ja omistusoikeuden. Sitäpaitsi he ova aivan liian punaisen kansainvälisiä, niin ettei heidän seurassaan omaa isänmaataan löydä. Siellä on luokkaviha edelleen eräänä tärkeänä ja hyvin näkyväisenä piirteenä.

— Suomen Kansan Järjestöstä olen löytänyt juuri ne, mitkä meidän puolueiltamme puuttuvat. SKJ suhtautuu oloihin ja asioihin sekä niitten parantamiseen ammattinäkökohdat huomioon ottaen, se ei erottele ihmisiä eri karsinoihin työnlaadun, syntyperän tai muitten sellaisten seikkojen perusteella, vaan se on ainoa meillä, joka vakavissaan pyrkii eheyttämään koko rikkinäisen kansamme. Minä puolestani uskon lujasti, että SKJ tulee onnistumaan tässä yhdistämistyössään, vaikka toisaalta se kyllä on hidasta, sillä ihmisethän nyt ovat niin ennakkoluuloisia. Omasta puolestani pidän kyllä hauskempana ja mukavampana, että meidän joukkomme Porvoossa on pieni ja ehyt, mutta toisaalta on selvää, että aikaa myöten se on saatava kasvamaan ja sitähän se on pyrkinyt jo tekemäänkin toteuttaakseen tarkoituksensa. Joka tapauksessa tulemme siinä seuraamaan kapteeni Kalstan neuvoa: päätarkoituksena ei ole suuri jäsenmäärä, vaan se, että kukin uusi jäsen liittyy meihin vakaumuksesta.

Saavuimme työpaikkaan ja sinne kalstalainen hävisi. Seuraavana uhrina oli opiskeleva ylioppilas, joka lukeutuu myötämielisten joukkoon.

— Miksi olette myötämielinen?

— Lyhyesti siksi, että SKJ:n ohjelma, jonka tunnen hyvin tarkkaan, on ainoa, joka tarjoaa edes jonkinlaisen perustan ja pohjan, jolle voi ajatella Suomen kansan tulevaisuuden rakentuvan. Siihen ohjelmaan sisältyy kaikki.

Vastaamme tuli liikemies, jolle tarjosimme saman kysymyksemme.

— Kysymykseen voisi antaa pitkänkin vastauksen, selitti hän. Mutta lyhyesti kuulun SKJ:hin sen vuoksi, etten näe nykyisellä järjestelmällä päästävän sellaiseen olotilaan, että voisimme olla tyytyväisiä. Hallitukseen, eduskuntaan ym., joissa kansamme asiota järjestellään ja hallitaan, pitäisi valita miehiä, joiden ehdottomasti tulisi olla niin paljon yläpuolella meitä tavallisia kansalaisia, ettemme kykenisi heidän edesottamisiaan ja tekojaan arvostelemaan. Näin ei ole kuitenkaan laita, vaan sinne voi joutua aivan tavallisia miehiä, joitten valinnan edellytyksenä eivät aina ole kyvyt, vaan muut seikat. Juuri sen vuoksi, että me suureen massaan kuuluvat kansalaiset näemme kaikessa nykyisessä niin paljon puutteellisuuksia, joita omasta mielestämme kykenisimme paremmin järjestämään, pidän luonnollisena, että muutos on saatava aikaan. Tällaiseen muutokseen ei missään tapauksessa päästä yksinomaan sillä, että pidetään reklaamihuutoa, että moititaan kaikki toisia, rustataan ponsia ja rintoihinsa lyöden kuin fariseukset kehutaan itseään kuitenkaan kykenemättä esittämään mitään sellaista menetelmää, jolla asiat saataisiin paremmalle tolalle ja jolla koottaisiin kansamme yhteen. SKJ:n ohjelmassa ei kuitenkaan ole yhtään sellaista kohtaa, johon olisin voinut puuttua ja tehdä itse parempia ehdotuksia. Siksi pidän SKJ:n ohjelmaa parhaana mahdollisena, millä kansamme asiat saadaan kuntoon ja joka poistaa kirottua rikkinäisyyttämme.

Siinähän alkaa olla tunnustusta tarpeeksi. Siinä ovat sattumalta käsiimme joutuneet työmies, ylioppilas ja liikemies lausuneet ajatuksensa siitä, miksi ovat liittyneet SKJ:n tai ovat sille myötämielisiä. Jos olisimme vaivautuneet menemään maaseudulle Porvoon ympäristöön ja tiedustelleet joltakulta maanviljelijältä, miksi hän on liittynyt SKJ:hin, niin olisime ehkä saaneet samankaltaisen vastauksen: paras mahdollinen. Kun porvoolainen työmies, maanviljelijä, ylioppilas ja liikemies, jotka tavallisen katsantokannan mukaan kuuluvat neljään eri luokkaan, ovat voineet liittyä samaan järjestöön, niin eikö se ole esimerkkinä siitä, että koko Suomi voisi liittyä Suomen Kansan Järjestöön?

Kimmo.

Kärsien kuolla tai taistellen voittaa.

Huomioimalla tämän hetken tilanteen maailman politiikassa näemme, että se ei ole kaikille tyydyttävä. Luodessamme katseemme päivän tapahtumiin toteamme toinen toistaan vakavampia »välien selvittelyjä« eri puolilla maailmaa. Syynä tähän epäsopuun on yksi ja sama kaikkialla. — Ei ole riittävästi kaikilla välttämättömiä aineellisia tarvikkeita, muista elämisen arvoista puhumattakaan. — Tästä johtuen, on meidänkin pieni kansamme elämässä sekavaa aikaa.

Kun alamme tutkia syitä, mikä on saattanut elämämme vajoamaan jatkuvasti eripuraisuuteen kansalaisten ja kansojen keskuudessa, niin huomaamme lukemattomia syitä ja syytettäviä.

Ottakaamme esimerkki ihmisruumiin rakenteesta, sen eri elimien toiminnasta, joille aivot antavat määräyksensä toimia elimistön yhteiseksi eduksi jatkuvaan hyvinvointiin.

Jos tälle elimistölle ei anneta sen tarvitsemia tarvikkeita, niin seurauksena on sen heikkeneminen ja sairaus, jota hoidetaan sopimattomilla lääkkeillä, jolloin jokin jäsen joksikin aikaa saadaan kivuttomaksi sairauden palatessa takaisin entistä sietämättömämpänä, kunnes tauti on mädättänyt koko elimistön.

Samoin on myös laita yhteiskuntaruumiin, ellei sen jäsenet saa tarvikkeita toiminnan ja jatkuvaisuuden ylläpitämiseksi, niin luonnollisena seurauksena on rappeutuminen. Kansan sivistyksellinen taso heikkenee, johtaen rikollisuuden kasvamiseen, kunnioitus maan lakeja ja isänmaahan käy päinvastaiseksi, siveettömyys y.m. ovat puutteellisen elämän kukkasia.

Kansa jakaantuu eri puolueryhmiin. Puolueryhmät ajavat oman luokkansa etuja, saaden jollekin kansanosalle yhä suuremmat elämisen vaikeudet, johtaen kurjuuteen, jota jälleen yritetään jollakin hätäkeinolla parantaa ja ehkä saadaankin joksikin aikaa jotenkin korjattua, mutta seurauksena on entistä suurempi puute — esim.: suoranaiset avustukset ja sellaiset hätäaputyöt, jotka eivät ole kipeimmin tarvittavia. — Käy siis selviöksi, että olemme verrattavissa politiikassamme sairaan elimistön toimintaan, jonka seurauksena on, jos emme tahdo olojamme parantaa, täydellinen perikato.

Missä on vika? Onhan maassamme eduskuntalaitos, jonka tehtävänä on päättää asioista siten, että kansalaisten elinetujen mukaisesti on kaikilla riittävästi työtä, josta maksetaan suorittajalle palkkaa, joka vastaa kunnollista toimeentuloa. Ovathan edustajat valittu sinne Suomen kansasta. Toisin sanoen sen pitäisi olla Suomen kansa pienoiskoossa.

Onko parlamenttimme täysin kiitettävästi suorittanut tehtävänsä, ja ovatko elinedut jakaantuneet kansan tyydytykseksi?

Tilannetta tarkastamalla huomaamme, että olemme taloudellisesti vaikeassa asemassa, joka paikotellen ilmenee huutavana kurjuutena. Maamme vankilat täyttyvät rikollisista. Raskaasta metsätyöstä maksetaan 10—12 mk. päiväpalkkoja, jolla tuskin voi elää. Kerjäläisiä käy tuhkatiheään asuntojemme ovilla.

Hätäaputyöt on aikamme sivistyssana. joka todistaa järjestelmämme kykenemättömyyttä järjestää luonnollista työnsaantia.

Onko Suomen kansan tahto, että asiat näin ovat? Ei. Tuhat kertaa ei. Vaan siitä kiitos puoluejärjestelmälle, joka ei koskaan tule oman mahdottomuutensa takia saamaan järjestystä, mikä vastaa koko kansan yhteistä hyvää.

Luova työ on saatava kunniaan, olkoon se henkistä tai ruumiillista, kaikki tuotannon eri ryhmät, ne jotka kantavat kukin kortensa voimiensa mukaan omalla työsarallaan, josta koko elämämme riippuu. Tahdommeko me sortua orjan asemaan, olla puoluejohtajien talutusnuorassa. Annammeko maamme vieraan vallan alle, ja turmella kansallisuutemme. — Suomen työmies! Sinun velvollisuutesi on, jos koskaan, niin tällä hetkellä riistäytyä irti kavalista puoluevallan kiroista, sortajistasi, jotka lupaavat kaiken maailman hyveitään, kun kumarrat heitä. He syövät sinun ansaitsemasi leivän, antaen sinulle kiven.

Ole varovainen, sillä käärmeen syleily ahdistaa Sinua oikealta ja vasemmalta, kirjavat ovat heidän tunnuksiensa värit.

Oikeuksiamme emme saa sillä, että käsitämme tilanteen, vaan se vaatii hellittämätöntä taistelua ja uhrautuvaisuutta uuden järjestelmän luomiseksi. **S.K.J:n suuntaviivat on se viitoitettu tie, joka johtaa uuden maailmankatsomuksen kautta terveeseen elämään.**

›Turun poika›.

Arkaileminen **HENKILÖKOHTAISESTA** arvovallasta on sen todellisen heikkouden varmin todistus. Henkilöön kohdistuvan julkisen arvostelun **PELKO** on itse arvostelua enemmän omiaan vahingoittamaan **VIRANHOITAJAN** arvovaltaa.

Uutta ei voida rakentaa kädenkäänteessä. Uudistuksia ei voida toteuttaa pelkillä äänestyksillä tai »päätöksiä» tekemällä. Tyydyttäviin uudistuksiin voidaan päästä ainoastaan pitkäaikaisen, sitkeän **KANSALLISEN KASVATUSTYÖN** tietä, joka luopi uudistuksiin **AATTEELLISEN POHJAN.** Ei saa **KÄYTÄNNÖSSÄ** eikä **TEOILLA** repiä vanhaa, ennenkuin sen tilalle asetettava uusi on rakennettu ja kypsytetty. Mutta niin kauan kuin **TOIMINNASSA** pidetään tästä periaatteesta kiinni, ei ole asetettava esteitä tällaiselle kypsyttämistyölle, vaikka se jyrkässäkin muodossa arvostelisi vallitsevia epäkohtia ja virkojen hoitajainkin **HENKILÖKOHTAISTA** suhtautumista virkatehtäviinsä. Tämä on vapaan kansakunnan jäsenten perusoikeus, johon ei saa koskea. Mikäli nykyinen »demokraattinen» suunta ei jaksa pysyttäytyä kansakunnan suosiossa **KIELTÄYTYMÄTTÄ OMISTA PERIAATTEISTAAN,** niin tämä todistaa sen joutuneen tuon luonnon lain alaiseksi, jonka mukaan kaikilla ihmisten luomilla järjestelmillä on määrätty elinkautensa, jonka keinotekoinen pidentäminen pakkokeinoin ei ole kansakunnallemme onneksi.

Viime kunnallisvaalit, kotiapulaisten ja punaisten puoluekeinottelijain puuhat.

Kaikille alkaa jo olla tunnettua punaisten puoluekeinottelijain vihaan ja kateuteen kiihoituksen tuhoisat seuraukset. Ne ovat tuhoisat ennen kaikkea luovalle työlle ja petetylle punaiselle työväelle itselleen,puhumatta tässä muista seurauksista niinkuin **rikollisuuden** kasvu j.n.e. Tosiasia on, ja sen vähitellen tulee punaisten puoluekeinottelijain pettämä työväki itse huomaamaan. että myös työttömyys on osittain punaisen kiihoituksen tulos. Mitäpä siitä jos joukoilla on nälkä ja lapsilla vilu, kun vain punaiset puoluekeinottelijat saavat itselleen etuja ja pidetyksi joukot vihaisina »porvarille», joiden syyksi uskotetaan kaikki omat syytkin.

»Sitä parempi mitä pahempi» — on opetettu ja opetetaan ja niin se onkin ollut jo vuosikymmenin — **pahempi** työläisjoukoille mutta **parempi** kiihottajille. Kiihottajat pääsevät kunnallisiin, ja valtiollisiin toimiin, sanomalehtiin kynää pyörittämään j.n.e. Ja kun oikein osaa nälkäiseksi näännyttää ja ovelasti kirjoittaa niin viimeisillä penneillä punaisia lehtiä tilataan ja pakinoitsijat rikastutetaan miljonääreiksi kuten jo on tapahtunut. Kunnallisista ja valtiollisista luottamustoimista päämääränään on sitten jokaiselle eduskunta. Herrojen päiville, jossa kuten kaikissa toimissa äänestetään aina itselleen korkeita palkkoja, välittämättä siitä, että köyhä kansa nääntyy näitä maksaessa.

Tämän tosiasian tulee kerran vielä puoluekiihottajain pettämänä työväestö huomaamaan. Se tulee huomaamaan että heidän omat kiihottajansa ovat, joko tieten, tai tietämättään, suurkapitalismin kätyreinä johtaneet heidät kurjuuteen.

He ovat ryöstäneet työn ilon ja sen kanssa leivän ja jo monilta isiensä Jumalankin. He ovat syösseet työmiehen sielun ja ruumiin kurjuuteen.

Tehtävää luovaa työtä olisi, mutta kiihottajat ovat tehneet työn niin tekijöille kuin teettäjillekin vastenmieliseksi.

Kaikkialla pyritään vapautumaan työn teettämisestä.

Kotiapulaisilla on ollut tähän saakka vielä jonkinverran työtä. Mutta viime vuosina ja varsinkin viime kunnallis- ja valtiollisten vaalien aikana punainen kiihoitus kohdistettiin jo kotiapulaisiinkin sillä tavalla, että on pakko, joko ryhtyä järjestämään elämä sellaiseksi että vapaudutaan kotiapulaisten pidosta, tai ryhdyttävä toimenpiteisiin kotiapulaiskasvatustoiminnan. ja välitystoiminnan aikaansaamiseksi. Kiihoitettujen punaisten kotiapulaisten kanssa käy työ perheen emännille liian vaikeaksi ja vastenmieliseksi.

Koti ja sen ovi, on se raja, jonka ulkopuolelle kiihoituksen on pysähdyttävä.

Everstiluutnantti Asplundin myrkytys saa riittää tekemään tämän vaatimuksen tinkimättömäksi.

Se mitä vakoilujutun yhteydessä on voitu saada ilmi, on jo niin pöyristyttävää, että ainakin kotien suojeluun punaista kiihoitusta vastaan on nyt noustava.

Kaikki punaiset kotiapulaiset, jotka viime kunnallisten ja valtiollisten vaalien aikana ovat toimineet punaisen kiihoituksen lumoissa kodeissa urkkijoina ja sellaisina kodeista tekevät kaiken muun kuin kodin, vapautettava toimistaan ja lähetettävä niitten luo, joihin he luottavat

Mutta vielä kerran on tapahtuva työväenkin piirissä se herääminen, joka vapauttaa meidät siitä valheesta, petoksesta, uskottelusta ja vihasta, joilla se on johdettu kärsimyksiin. Työmies on saatava tuntemaan, että se voi saada takaisin sen isänmaan ja Jumalan, jonka kansainvälinen marxilaisuus on siltä riistänyt.

Kovia kokenut.

卐

— **Ammattikerhon** jäsenille ilmoitetaan, että ensi lauantain kokous ei ole La Rotondossa, vaan Hotelli Hansassa Heikink. 9 alkaen klo 20. Kokouksessa pitää maist. Antonen esitelmän »yksityisyritteliäisyydestä«, esitelmän johdosta on keskustelua. Muistakaapa kerhoa jäsenet vierainenne olla runsaslukuisesti mukana.

卐

卐

Oikeus »olla mukana päättämässä», on vähäpätöinen asia.

Velvollisuus olla mukana luomassa, on kunniakas asia.

Ajan kohdalla.

Kuluneen syksyn eduskuntatyössä näkyy eräällä taholla kiinnitetyn huomio työttömään nuorisoonkin ja ehdotettu ojennettavaksi yhteinen auttava käsi sanotulle taholle. Samanaikuisesti päättelevät kaupunginhallitukset kunnallisten ruuanjakelujen lopettamista, kun taas professori Cajanderin silmälaseilla katsottuna on pahasta se, että n.s. Kalstalaisliike suosii kannattajinaan myöskin toimettomia nuorukaisia.

Vallassa olevain suhtautumista juuri nuorten työttömäin kohteluun voikin suurin piirtein katsoen verrata huutolaisjärjestelmän aikakauteen — aikaan, jolloin meillä järjestelmällisesti kasvatettiin n.s. *isänmaattomia*.

Vai mitä sanovat nähdyt kokemukset? Eikö huutolaisjärjestelmä vienyt kovaosaisia lapsia pienimmän korvauksen vaativain kasvateiksi, jossa ne saadessaan aikaisten ihmisten jättämät rääsyt pukimikseen ja jalkinekulut kengikseen toimittelivat, pukeutumissyistä kömpelöliikkeisinä, päivät pitkät talon askareita, saaden ravinnokseen ruokajätteitä ja kohtelukseen ivaa pikkuvanhalta näyttävän kömpelyytensä takia. Oliko kumma, jos tuo noin kasvatettu kansalainen miehuuden ikään päästyään oli valmis sanomaan, että "minä en ole mitään tältä yhteiskunnalta saanut, en ole sille mitään velkaakaan". Oliko kumma, että monet noista olivat valmiit kulkemaan parhaat miehuusvuotensa maailmalla vapaana velvollisuuksista yhteiskuntaa kohtaan ja elämänsä ehtoolla palasivat yhteiskunnan turviin kunnalliskoteihin. Osa heistä lienee ollut kypsä astumaan ase kädessäkin halveksimaansa yhteiskuntaa vastaan v. 1918.

Entä nykyinen toimeton nuoriso, se joukko, joita tilastojenkin mukaan sanotaan olevan kymmeniä tuhansia, todellisuudessa on heidän joukkonsa lukuisampi, eikö se joukko ole ainakin kolmisen vuoden ajan saanut odotella parempia aikoja ja tulevia päiviä? Varatyöt kuuluvat parhaastaan perheellisiä varten, ansiotöitä ei ole ja kerjääminenkään ei kaikille luonteille sovi ja jos sopiikin, niin tulos on usein laiha syystä, että pyytäjä on riski työkykyinen ja viitsiikin kulkea pyytämässä.

Etapit vasemmalla saanevatkin helpommalla tarvitsemaansa kasvatusmassaa kuin aikaisempina parempina vuosina, ja keskusetsiville taataan siten työtä riittämiin, mutta sillekään tielle ei kaikkia huvittane lähteä, ja mihin sitten turvansa lyö nuori elämänhaluinen ihminen, jolta syistä tai toisista puuttuu heikompikin kodin turva?

Ajatelkoot ja vastatkoot vallassa olevat ja varsinkin ne, jotka päätöksillään äsken tarjosivat muruja parempiosaisten pöydältä pulassa oleville, pienentämällä puolisen prosenttia rahan korkoa.

Mitä odottaa yhteisö tulevaisuudessa niiltä tuhansilta nuorilta, jotka nyt ovat liikaa joka paikassa ja joiden parhaat elinvuodet kuluvat toimettomuudessa? Olisi korkea aika kiinnittää tilannetta kohottava huomio sillekin taholle.

Tunnustuksen sanat Herää Suomelle ja Kalstalaisuudelle, että sillä taholla on riittänyt huomio nostattamaan edes tulevaisuuden uskoa osalle näin syrjäytetyssä nuorisossa.

Työtön kulkuri-isä.

卐

— **Arv. lukijoittemme huomioon. Sähkömekaaninen Korjauspaja** Korkeavuorenkatu 47. OY. AKKU-RADIO AB. suorittaa kaikenlaisten moottorien, generaattorien, muuntajien ja lämpökojeiden käämimisiä. Ravintolat! Kaikki alaanne kuuluvat koneet ja kojeet korjataan huolellisesti ja pian!

S. K. J. TYÖTOIMISTO
Helsinki, E. Makasiinink. 6. Varmimmin maanantaisin klo 18—20.
Puhelin 24 100.

Suomen Kansan Järjestö
JÄRJESTÖTOIMISTO ja KANSLIA
Helsinki, Etelä Makasiininkatu 6.

Puhelimet:

Järjestön johtaja .... / Toimiston päällikkö . / Järjestön rahastaja ..	24 100
Lehtijaosto: „ kassa .... / „ ilmoitukset . / „ tilaukset ..	34 793
Toimitus	21 456
Arpajaistoimisto	33 156
Työtoimisto	24 100

HELSINGIN PIIRITOIMISTO, E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
Uudenmaan piirikanslia, E. Makasiininkatu 6. Puh. 24 100
Turun aluekanslia, Turku, Rauhank. 8, puh. 3455.
Mäntsälän alue, Mäntsälä, Vuori.
Länsi-Uudenmaan alue, Karjaa. Puh. 141
Kuopion aluekanslia, Kuopio, Puijonk. 15. Puh. 991
Vaasan I aluekanslia, Korsholma, opett. Kull.
Vaasan 2 aluekanslia, Vaasa, Vaasanpuistikko. Kerman
Viipurin aluekanslia, Viipuri, Ristimäki, Kaalimaankatu 2, Saarinen.
Jyväskylän alue, Jyväskylä, Emans. Puh. 231

Herää 卐 Suomi
Suomen Kansan Järjestön pää-äänenkannattaja.

Tilaushinnat:

1/1 v.	35:—
1/2 v.	20:—
1/4 v.	15:—
1 kk.	6:—
Irtonumeron hinta	1:—

Ilmoitushinnat:
Palstamm. tekstin jälkeen 1:—, tekstissä 1:20, määrätyllä paikalla 10 % koroitus.
Lehti ilmestyy joka torstai.

Helsinki 1934.
Suomal. Kirjall. Seuran Kirjapainon Oy.